L. M. Abdullah
Un Creştin Citeşte Coranul
Sorin Rus şi Ionela Rusu

Titlul original în limba engleză: *A Christian Reads the Qur an*

Pentru informaţii şi comenzi:
KRAFT Media Publishing
CP 1270
90.0006 Constanţa telefon: 0721 238 328
email: cibrnediaxnet.ro
Unde nu sunt specificate, versetele biblice folosite sunt citate din versiunea Cornilescu [1923] a Sfintei Scripturi.
Versetele coranice sunt din Coranul cel Sfânt [şi traducerea sensurilor în limba română], volum editat de Liga Islamică şi Culturală din România, ediţia a II-a, Editura Islam, 1999.

Ediţia I.
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

ABDULLAH, L. M.
Un creştin citeşte Coranul

#

L. M. Abdullah; trad.: Sorin Rus.
Ionela Rusu.
— Constanţa: Kraft Media Publishing, 2003
Bibliogr.
ISBN 973 – 86235 – 2 – 9
I. Rus, Sorin (trad.)
II. Rusu, Ionela (trad.)
297.18
Traducerea: Sorin Rus şi Ionela Rusu
Editarea & Tehnoredactarea: Ciprian Bozdog
Corectarea: Victoria Bozdog
Coperta: KRAFT Media Publishing [... sau ce înseamnă pagina tipărită]
Publicarea acestei cărţi a fost posibilă datorită sprijinului financiar acordat de organizaţia
Light for the Peoples din Suedia.
ISBN 973 – 86235 – 2 – 9

Cuprins

Cuvânt înainte

Interpretarea Coranului:
din perspectiva mea de creştin.

Scopul studiului este:
să prezinte personajele, învăţăturile şi evenimentele Coranului într-o formă accesibilă.

Studiul este destinat:
celor interesaţi în a se familiariza cu Coranul.
creştinilor care au trecut recent [s-au convertit] de la credinţa
[religia] islamică.
În zilele noastre mulţi oameni au un interes sporit în a şti care sunt învăţăturile Coranului, dar nefiind familiarizaţi cu acestea, găsesc un Coran nestructurat şi inaccesibil. Foarte adesea ei au nevoie de asistenţă şi aceasta este şi scopul cărţii de faţă. Prin intermediul ei se pot familiariza cu câteva din personajele
Coranului, evenimente şi învăţături din perspectivă creştină.
Pentru mulţi din musulmanii convertiţi la creştinism, legătura lor cu Coranul nu este atât de evidentă. Cu toate

că au găsit mântuirea în Hristos, întrebarea care se naşte curând este ce vor face acum cu Muhammad şi cu Coranul?

Putem spune că ei au primit Coranul odată cu laptele mamei, dar probabil că nu au îndrăznit niciodată să pună întrebări critice despre carte, astfel de întrebări fiind tabu pentru Islamul tradiţional.

Ca şi creştini nou convertiţi, ei îndrăznesc, adeseori pentru prima dată în viaţa lor, să cerceteze poziţia Coranului ca şi Cuvânt al lui

Dumnezeu. Acest studiu îi poate ajuta pe noii creştini să facă faţă acestor întrebări.

Eu am mulţi prieteni musulmani pe care îi respect. Aş fi dezamăgit dacă creştinii ar folosi acest material, fără dragoste, doar cu scopul de a ataca Islamul.

LM Abdullah
Stockholm, 1995

Introducere

Cuvântul *Coran* vine din arăbescul *A*I *Qur în* care înseamnă

Recitire şi doar în această formă Coranul a fost disponibil pe măsură ce s-a extins timp de 22 de ani. Abia după moartea lui

Muhammad a fost elaborat sub forma de carte. Prin urmare.

Coranul nu este doar o carte care să fie citită doar pentru conţinutul ei, ci pentru mulţi musulmani Coranul este prezent în forma lui adecvată, doar atunci când este recitat în arabă folosind caracteristicile incantaţiei lui Muhammad. Abia atunci există în forma sa originală.

Citirea publică a Coranului s-a transformat într-o formă de artă pe cont propriu cu anumite reguli pentru ritm, melodie şi pauze.

În Egipt, de exemplu, cei care pot citi Coranul în maniera prescrisă sunt aclamaţi cu frenezie. Cei mai buni cititori ai

Coranului pot fi auziţi în fiecare zi la TV, radio şi pe casete la locurile de muncă, la piaţă şi aşa mai departe.

Coranul s-a format pe măsură ce Muhammad anunţa noi revelaţii care, potrivit cu propria mărturie, i-au fost dictate de către îngerul

Gabriel. Unul dintre cei prezenţi ar fi încercat atunci să-şi amintească noile versete sau să le scrie pe piele, pe ramuri de palmier, bucăţi de oase sau piatră albă. Atunci Muhammad însuşi ar fi dat instrucţiuni, ca de pildă unde ar veni aceste versete în textul care a fost divizat în capitole sau *sura*. De asemenea, Coranul a fost memorat de anumiţi oameni numiţi *hâfiz* /cei care reţin; cei care păstrează/ Aceşti păstrători ai textului coranic, ca şi a fragmentelor scrise, au devenit mai târziu sursa primară în timpul elaborării Coranului.

După spusele lui Muhammad, Coranul a fost dictat în arabă de către îngerul Gabriel. Dacă Coranul este tradus în alte limbi, el încetează să fie Coranul în sensul veritabil, dar conform

Islamului, o traducere poate, în cel mai fericit caz, să capteze înţelesurile Coranului. Din motive practice, va trebui totuşi să folosim o traducere.

Primul Coran a fost elaborat la doar doi ani de la moartea lui

Muhammad de către un hâfiz numit Zaid ibn Thâbit la porunca primului calif, Abu Bakr. A fost numit „Foile” sau „Paginile” şi a fost păstrat de una din văduvele lui

Muhammad, Hafsah.1

De când Islamul a acoperit întreaga peninsulă Arabă, Coranul a ajuns să fie recitat în şapte dialecte diferite. Cu timpul au apărut în text diferenţe şi mici variaţii. Al treilea calif, Uthmân a decis să elaboreze o nouă versiune oficială a Coranului, l-a dat această sarcină lui Zaid ibn Thâbit, care a pus la un loc prima versiune cu celelalte trei ale „păstrătorilor" Abdallah ibn Zubair, Să-ad ibn Al

As şi Abdallah ibn Hârith. Noi putem doar să speculăm de ce originalul Coranului nu a fost copiat pur şi simplu. Singura

1 Pfander, *Balance Ofâruth*, The Religious Tract Society, 1910, pp. 259 – 261

explicaţie logică este că „Foile lui Hafsah" nu constituiau versiunea completă a Coranului.

Când textul coranic oficial a fost stabilit toate celelalte versiuni ale

Coranului au fost arse. Doar originalele „foi ale lui Hafsah" au scăpat de flăcări, dar şi această copie a fost mai târziu arsă de un anume Marwân, care era un maior din Medina. Aceste procedee drastice au eliminat multe din contradicţiile textului coranic, dar nu în totalitate.2

Hiărpe, *Islam lăra och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, pp. 21 – 26

Coranul-Eternul Cuvânt al lui Dumnezeu

Coranul se pretinde a fi cuvântul veşnic şi perfect al lui

Dumnezeu. Islamul tradiţional afirmă că Coranul a existat în eternitate, înainte ca Dumnezeu să fi creat lumea. Într-un anumit punct din istorie el a coborât prin îngerul Gabriel şi i-a fost dictat lui Muhammad cuvânt cu

cuvânt şi literă cu literă.3

1. Originalul se află în Cer

Al Zukhurf 43: *4*

El este la Noi, în Mama Cărţii, preaînalt şi plin de înţelepciune.

COMENTARIU: Potrivit Coranului, Dumnezeu are o carte originală în cer. Ideea este că acest Coran reprezintă o copie excelentă a originalului ceresc. Coranul prin urmare, pretinde că este o copie a cuvântului veşnic al lui Dumnezeu.

2. Dumnezeu poate Schimba sau Confirma Cărţile Timpurii

Al Ra'd 13: *38 – 39*

Şi fiecare soroc a fost scris într-o carte. Allah şterge sau întăreşte ceea ce voieşte şi la El se află Mama Cărţii.

COMENTARIU: Coranul afirmă că Dumnezeu nu trebuie să confirme scripturile relevate anterior, pentru că el este Dumnezeu şi prin urmare, mai presus de propriul său cuvânt. La urma urmelor cartea originală este la el în cer.

3. Nicio Persoană Necurată nu are Dreptul să atingă Coranul

Al Wii'ah 56: *77 – 79*

Acesta este un Coran nobil, într-o carte bine păstrată, pe care numai cei curăţiţi o ating.

COMENTARIU: Din moment ce Coranul este cuvântul lui

Dumnezeu, doar cei ce sunt curaţi au voie să-l atingă. Curat, aici se rezumă la o puritate deopotrivă interioară cât şi exterioară. Un musulman trebuie, prin urmare să practice ritualul spălării înainte de a atinge Coranul. Astfel este de dorit un suport special pe care

Coranul să se „odihnească" şi să nu fie ţinut în mână

fără a fi necesar.

CONCLUZIE: Musulmanii consideră Islamul ca fiind religia originală [veritabilă]. Muhammad nu a considerat că a introdus noi revelaţii care să fi contrazis scrierile anterioare. Coranul este prezentat ca o copie a cărţii originale a lui Dumnezeu: maica scriptură din care au venit toate cărţile lui Dumnezeu. Coranul, prin urmare este cuvântul veşnic al lui Dumnezeu.

Hiărpe, *Islam fără och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, pp. 36 – 38

Argumente pentru Originea Divină a Coranului

O proporţie considerabilă a activităţii lui Muhammad a fost angrenată spre a convinge poporul că el era apostolul lui

Dumnezeu şi că Coranul este cuvântul lui Dumnezeu. Citind

Coranul observăm câteva argumente ce vizează convingerea celor care ascultă că cuvântul lui Dumnezeu era acum în arabă.

1. Coranul este în Acord cu Scripturile Anterioare

Ta Hă 20: *133*

Şi zic ei: „De ce nu ne aduce el un semn de la Domnul său?” Dar oare nu a venit la ei dovadă limpede care se află în scripturile de mai înainte de el?

COMENTARIU: Din când în când Coranul îşi argumentează veridicitatea confirmând scriptura anterioară a lui Dumnezeu, care este Biblia. Coranul relatează părţi din Biblie în special

Geneza şi Exodul. În celelalte cazuri există numai nume şi fragmente din restul Bibliei. Este cu adevărat un semn de la

Dumnezeu? Biblia a fost în definitiv, desăvârşită cu peste 500 de ani înaintea Coranului, deci nu este deloc o pură minune faptul că

Muhammad a produs o carte, care seamănă în parte cu Biblia.

Coranul ar fi fost pe de altă parte un miracol desăvârşit dacă s-ar fi putut dovedi că Muhammad n-a avut niciodată acces la relatările biblice şi totuşi a reuşit să producă o carte ca şi

Coranul. Surse islamice arată că Muhammad, deja la vârsta de 9

până la 12 ani, a făcut prima sa călătorie cu o caravană de mărfuri în Siria, unde a intrat în contact cu creştini. Cunoaştem de asemenea că în timpul unei a doua vizite în Siria a arătat mare interes pentru iudaismul şi creştinismul întâlnite acolo. A petrecut un anumit timp în acea vreme cu un călugăr creştin nestorian, numit Bahirah.4 în acea zonă trăiau şi creştini şi iudei. Existau trei triburi de iudei în Medina. Câteva triburi de beduini arabi erau creştine şi aveau proprii lor episcopi. Întreaga populaţie a oraşului

Nadirân era într-un fel creştină. Erau câţiva sclavi şi mercenari creştini din Abyssinia în Meca A. Waraah Abn Nuf era un creştin din familia lui Muhammad, vărul soţiei lui Muhammad, Khadijah.

Waraah şi Khadijah au fost primii din cei convinşi de chemarea lui

Muhammad de a fi apostolul lui Allah.6 De aceea era un mare potenţial pentru ca Muhammad să înveţe despre caracterele şi relatările biblice şi de la iudei şi de la creştini. Cunoaştem de asemenea că între vârsta de 30 şi 40 de ani Muhammad era un căutător religios care s-a dedicat postului şi meditării pentru lungi perioade de timp.

Când mai târziu a primit prima „revelaţie”, la vârsta de 40 de ani, el a continuat dialogul şi cu iudeii şi cu creştinii, ceea ce este adesea confirmat de Coran. Pe lângă acestea, câţiva creştini s-au convertit imediat la islamism, iar mai

„*, *The Holy Qur'an*, Ali, nota 8, p. 7

Hiărpe, *Islam lăra och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, pp. 31 – 32

! * * *, *The Holy Qur'an*, Ali, c. 32, pp. 9 – 10

târziu şi iudei. În lumina faptului că oamenii au discutat despre

Biblie în fiecare zi, teoretic nu este deloc remarcabil faptul că

Muhammad a putut vorbi despre caracterele şi evenimentele ei.

Aceste detalii din Biblie care pot fi găsite în Coran sunt în adaos, ca şi ceea ce poate fi considerat cuvântul relatării sub formă de poveste. Trebuie de asemenea notat faptul că există un număr considerabil de detalii în Coran care deviază foarte puternic de la relatările Bibliei, dar care sunt în schimb găsite în scrierile apocrife şi în legendele iudaismului şi creştinismului. Putem înţelege că acei iudei şi creştini care l-au informat pe Muhammad despre credinţa lor nu erau ei înşişi în stare să facă diferenţa între ceea ce era biblic şi ceea ce era apocrif sau legendă pură.

În fond suntem conştienţi că această problemă există chiar între diferite grupuri de creştini în lumea de astăzi, în ciuda cunoaşterii scrierii.

2. Evreii Convertiţi la Islam

Al Ahkaf 46: *10*

Spune: „Ce ziceţi voi, dacă [se adevereşte că el] este

de la Allah şi voi îl tăgăduiţi, în vreme ce un martor dintre fiii lui Israel face mărturie că este deopotrivă cu ea [cu Tora] şi el crede în vreme ce voi vă arătaţi ngâmfaţi? Allah nu călăuzeşte neamul de nelegiuiţi.

COMENTARIU: Un număr de iudei s-au convertit la Islam. Totuşi majoritatea covârşitoare a evreilor l-au respins pe Muhammad ca şi profet. În Medina, dispute aprige au apărut între minoritatea evreiască şi musulmani. În timpul acestor dispute mulţi iudei şi-au pierdut viaţa, dar cei mai mulţi dintre ei au fost forţaţi să plece în exil.

3. Coranul a Venit în Limba Arabă

*A*I *Shu ară 26*: *192 – 199*

Iar el este o revelaţie de la Stăpânul lumilor. A coborât cu el Duhul cel credincios peste inima ta, pentru ca tu să fi dintre prevenitori, într-o limbă arabă limpede. El a fost deja pomenit în scripturile înaintaşilor.

Oare nu a fost un semn pentru ei [faptul că] îl cunosc cei înţelepţi dintre fiii lui Israel? De l-am fi pogorât noi unui nearab şi li l-ar fi recitat el, nu ar fi crezut în el.

COMENTARIU: însuşi faptul că Coranul a venit în limba arabă era considerat un argument foarte puternic în a fi cuvântul lui

Dumnezeu. Nici Vechiul, nici Noul Testament nu fuseseră traduse încă în arabă. Iudeii şi creştinii au citit sfintele scripturi în limbi străine, dar acum răsărea un material în arabă care avea o formă ce se asemăna cu Biblia şi despre care Muhammad pretindea că este autentificată de Biblie. Faptul că Biblia nu era accesibilă în arabă a îngreunat destul de mult pe iudei şi creştini în a dovedi că Coranul deviază într-adevăr de la Biblie în multe puncte, şi dacă cineva reuşea să convingă audienţa de acest fapt, Muhammad explica cum că el, fie tăinuia adevărul, fie distorsiona interpretarea scrierilor din

Scriptură.

4. Nimeni nu poate Produce o Astfel de Recitire

AITur 52: *33 – 34*

Sau zic ei: El l-a născocit! Ba nu, dar ei nu vor să creadă. Să aducă ei o poveste asemenea lui dacă grăiesc ei adevăr!

COMENTARIU: Muhammad era evident acuzat de fabricarea

Coranului şi atunci el a provocat pe adversarii săi să producă ei înşişi o istorisire similară, şi se pare că Le-a reuşit.7 întrebarea este dacă ei erau incapabili să rivalizeze. Aceasta nu s-a datorat limbajului însuşi, deoarece erau poeţi ce trăiau în Meca la acea vreme, acceptaţi ca având o mare abilitate, de exemplu Intraul

Qays.1

Pe de altă parte nu a fost nimeni între ei în stare să producă o carte care să se asemene cu Biblia în conţinut, odată ce nu exista, după cât se pare, niciun alt poet arab în Meca cu aceeaşi profunzime a cunoştinţei în ce priveşte relatările evreieşti şi creştine.

Musulmanii scot adesea în evidenţă faptul că Coranul este scris în cea mai bogată şi frumoasă arabă şi că însăşi limba Coranului este dovada că acesta trebuie să fie cuvântul lui Dumnezeu. Fără îndoială cei mai mulţi experţi în lingvistică consideră Coranul a fi de înaltă clasă, dar în acelaşi timp există o bună parte din aceştia

Care spun că există poezia arabă veche deseori mai veche decât

Coranul, care din punct de vedere lingvistic şi statistic este de mai înaltă clasă, de exemplu: „AI Mu'allakât” sau „Makâmât” de

Harârî.9

#

—.

7 vezi de asemenea Sura AI Baqarah 2: 23

8 St Clair Tisdall, *The Sources Of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 9

9 Pfander, *Balance Of Truth*, The Religious Tract Society, 1910, p. 264

5. Coranul este Minunea lui Muhammad

AI Ankabut 29: *50 – 51*

Şi ei zic: „De ce nu i se trimit lui minuni de la Domnul său?” Spune:

„Ci minunile sunt numai la Allah, iar eu sunt doar un Prevenitor limpede”. Oare nu le este lor de ajuns că Noi ţi-am trimis ţie Cartea care le este recitată? întru aceasta este îndurare şi pomenire pentru un neam [de oameni] care vor să creadă.

COMENTARIU: într-o bună parte din locurile din Coran, audienţa lui Muhammad cere semne pentru a crede în el ca apostol al lui

Dumnezeu. Mereu Coranul este arătat ca fiind semnul lui

Muhammad.

CONCLUZIE: Niciunul din argumentele de mai sus nu pare în mod particular convingător astăzi, dar când ne punem în situaţia ce domina Peninsula Arabă a secolului VII, argumentele devin în mod considerabil mai convingătoare.

Coranul este în Concordanţă cu

Revelaţiile Anterioare

Acest domeniu este important odată ce islamismul învaţă că

Biblia este deformată [muharraf]. Se consideră faptul că iudeii şi creştinii [numiţi „Oamenii Cărţii” în Coran] au

falsificat textele biblice astfel încât Biblia este o amestecătură de adevăr cu minciuni. Întrebarea care răsare imediat este bineînţeles când a avut loc pretinsa falsifiare. Însuşi Coranul învaţă că propriile sale texte confirmă revelaţiile anterioare [Biblia] şi că aceste scripturi erau în posesia iudeilor şi creştinilor în timpul vieţii lui

Muhammad.

1. Coranul Confirmă Scripturile Anterioare

*A*l *Baqarah 2*: *89*

Şi când Le-a venit Cartea de la Allah, întărind-o pe cea pe care o aveau ei…

COMENTARIU: Aici Muhammad vorbeşte despre iudei şi creştini.

Putem trage două concluzii importante din acest verset. În primul rând Muhammad a crezut că Coranul a confirmat Scriptura anterioară de la Dumnezeu, şi în al doilea rând, Muhammad a ştiut că aceste scripturi erau în posesia iudeilor şi creştinilor din secolul al VII-lea.

2. Oamenii Cărţii au Pretins că nu a ştiut

*A*l *Baqarah 2*: *101*

Şi când a venit la ei un trimis al lui Allah, întărind ceea ce ei aveau, o parte dintre cei care aveau Scriptura au lepădat Cartea lui Allah în spatele lor, ca şi când ei nu ar şti nimic.

COMENTARIU: Muhammad a considerat Coranul ca fiind *confirmarea a tot ceea ce a fost cu ei* [mussaddikun lima în ahum], cu alte cuvinte Biblia. Oamenii Cărţii ar fi trebuit să confirme că Coranul era de la Dumnezeu. În schimb, Muhammad a susţinut că un oarecare număr dintre ei au lepădat cuvântul lui

Dumnezeu şi s-au purtat ca şi cum nu au ştiut ce este în Biblie.

#

3. Iudeii şi Creştinii au Studiat Biblia în Timpul lui Muhammad

Al Baqarah 2: *113*

Au zis iudeii: „Creştinii nu au niciun temei!" Şi au zis creştinii: „Iudeii nu au niciun temei!" Şi totuşi ei citesc Scriptura.

COMENTARIU: Muhammad ştia că iudeii şi creştinii au avut dezacorduri în ce priveşte interpretarea Bibliei, dar de asemenea ştiau că ambele grupări au studiat aceleaşi scripturi. Forma verbului „yatluna" [tradus „studiu"] arată că ei au făcut aceasta în secolul al VII-lea.

4. Biblia a Fost Studiată şi Predată de Creştini

Ali Imrân 3: *79*

Fiţi închinători mie şi nu lui Allah! ci [se cuvine să spună]: „Fiţi supuşi Domnului, pentru că voi aţi învăţat [pe alţii] Cartea şi aţi iscodit-o".

COMENTARIU: Muhammad a fost indignat de afirmaţiile, unor creştini conform cărora Iisus a spus poporului să se închine lui şi nu lui Allah. Muhammad a considerat aceasta o minciună care nu avea cum să fie găsită în Carte [care este corectă]. Totuşi, din nou evidenţiază faptul că creştinii au studiat şi predat din Biblie şi de aceea trebuie să o fi cunoscut mai bine.

5. Iudeii şi Creştinii sunt Provocaţi să rămână fideli Bibliei

Al Mă idah 5: *68*

Spune: „O, oameni ai Cărţii! Voi nu vă sprijiniţi pe nimic, până ce nu veţi împlini Tora şi Evanghelia şi ceea ce vi s-a trimis de către Domnul vostru!"

COMENTARIU: Muhammad este din nou indignat pe Oamenii

Cărţii din cauza refuzului lor de a accepta că, fie el, fie Coranul, a venit de la Dumnezeu. Odată ce este convins

că Coranul confirmă Biblia, el îi provoacă pe iudei şi pe creştini să adere la

Biblie astfel încât să realizeze adevărul despre Coran.

Provocarea rămâne fără semnificaţie dacă Biblia nu era în acelaşi timp disponibilă în limba arabă.

6. Cei care Ascultă sunt Provocaţi să ţină seama de Oamenii Cărţii

Yunus 10: *94*

Iar dacă tu ai îndoială asupra celor pe care ţi le-am trimis, atunci întreabă pe cei care au citit cartea revelată mai înainte de tine. Ţi-a venit Adevărul de la Domnul tău! Aşadar nu fi printre cei care au îndoieli!

COMENTARIU: Muhammad sau cei care ascultă sunt provocaţi să întrebe pe cei ce au citit Cartea mai înainte, pe Oamenii Cărţii, astfel ca mesajul Coranului să fie confirmat pentru ei. Această provocare devine fără semnificaţie dacă cartea lor era deformată.

CONCLUZIE: Aceste câteva versete sunt suficiente pentru a arăta că Muhammad era convins că Coranul a confirmat cărţile anterioare, Biblia. Acesta este motivul pentru care el iniţiază cu curaj o provocare către iudei şi creştini pentru a susţine Biblia şi către auditoriul său de a ţine seama de sfaturile Oamenilor Cărţii dacă au dubii.

De asemenea, am văzut cum Coranul confirmă faptul că scripturile anterioare au existat în timpul perioadei lui

Muhammad. Ele au fost de asemenea citite, studiate şi predate ca învăţătură de către iudei şi creştini. Muhammad presupune că

Oamenii Cărţii cunosc Biblia dar nu poate înţelege de ce iudeii şi creştinii nu îl primesc ca şi mesagerul lui

Dumnezeu şi Coranul ca şi Cuvântul lui Dumnezeu. Este imposibil de găsit un răspuns la întrebarea „Când a fost deformată Biblia?”:

Nu poate să fi avut loc înainte ca Coranul să fi provocat pe creştini şi iudei să susţină Biblia, şi înainte ca să fi provocat pe oamenii obişnuiţi să apeleze la Oamenii Cărţii dacă au dubii cu privire la Coran. Biblia trebuie deci să fi fost demnă de încredere chiar pe timpul lui Muhammad.

Nu poate să fi avut loc după scrierea Coranului, odată ce avem aproximativ 4.000 de manuscrise ale Noului

Testament datând înainte de vremea lui Muhammad.

Toţi criticii proeminenţi sunt de acord că Biblia pe care o avem astăzi este în mod clar şi esenţial identică cu Biblia secolului al

VII-lea.

5 McDowell, *Evidence that Demands a Verdict*, Campus Crusade for Christ, 1972, p. 46

Coranul este Pozitiv faţă de Oamenii Cărţii în majoritatea capitolelor [sura] timpurii se poate vedea că

Muhammad prezintă o atitudine pozitivă faţă de Oamenii Cărţii, adică faţă de evrei şi creştini. Aceasta este o poziţie cât se poate de naturală, din moment ce el pretinde că acest Coran a confirmat într-adevăr Biblia. Abia mai târziu, Coranul a atacat

Oamenii Cărţii, când majoritatea evreilor şi a creştinilor nu l-au acceptat pe Muhammad, ca profet sau Coranul ca şi Cuvânt al lui

Dumnezeu. Din acest motiv întâlnim atât versete pozitive cât şi negative faţă de Oamenii Cărţii, în funcţie

de situaţie.

1. Evreii au Primit Cartea lui Dumnezeu şi Sarcina de a o Păstra

*A*I *Mă idală*: *44*

Noi am pogorât Tora, în care este călăuzire dreaptă şi lumină. După ea judecă profeţii cei supuşi voinţei lui Allah, rabinii şi învăţaţii, că lor li s-a încredinţat spre păstrare Scriptura lui Allah şi ei sunt martori pentru ea.

COMENTARIU: Coranul recunoaşte Pentateuhul, Cărţile lui Moise. Cărţile lui Moise au înregistrat legile şi standardele lui Dumnezeu ca o temelie şi un ghid din partea Lui. De pe aceeaşi temelie au vorbit şi profeţii Vechiului Testament. Toate acestea, potrivit Coranului-au fost puse în Cartea lui Dumnezeu-care era Codul pentru evrei. Rabinii şi cărturarii s-au comportat în conformitate cu această carte. Lor, de asemenea li s-a încredinţat sarcina de a păstra şi proteja [istahfaza] Cartea lui Dumnezeu.

2. Evreii sunt Provocaţi să rămână Credincioşi Cărţii

AI Arâf 7: *169 – 170*

Şi-au cercetat ei ce se aflã într-însa. Dar Casa din Lumea de Apoi este mai bună pentru cei care au frică! Oare nu voiţi să pricepeţi? Iar cei ce se ţin de Carte şi împlinesc Rugăciunea [As-Salat], [să ştie că] Noi nu lăsăm să se piardă răsplata celor cuvioşi!

COMENTARIU: Coranul promite acelor evrei care s-au ţinut strâns de Vechiul Testament şi de rugăciuni că ei vor avea parte de viaţa veşnică, ceea ce arată că Muhammad a considerat temelia lor ca fiind cea bună, dar mulţi dintre ei nu au trăit în concordanţă cu scrierile Bibliei.

#

3. Evreii şi Creştinii nu au de ce să se teamă de Judecată

Al Mă idah 5: *69*

Cei ce au crezut, cei care s-au iudaizat, Sabeeni şi creştinii, aceia dintre ei care vor crede în Allah şi în Ziua de Apoi şi vor săvârşi fapte bune, nu au a se teme şi nici nu se vor întrista.

COMENTARIU: Acest verset pare să spună că atâta vreme cât evreii şi creştinii îşi urmează propria credinţă, vor merge în cer şi n-au de ce să se teamă de judecată. Problema este însă că în anumite versete se spune că trebuie să creadă şi în Coran, ca şi

Cuvânt al lui Dumnezeu şi în Muhammad ca şi trimisul lui

Dumnezeu [2: 40 – 41; 3: 31; 4: 150 – 151; 7: 157; 33: 40; 61: 6]. Este uimitor faptul că sabienii sunt puşi laolaltă cu musulmanii, evreii şi creştinii, de vreme ce ei reprezentau idolatria practicată în zonă

[oponenţii Islamului, idolatrii trebuie să devină musulmanii sau să fie executaţi].

4. Ucenicii lui Iisus erau Credincioşi Adevăraţi

Al Mă idah 5: *111*

Şi Eu le-am revelat apostolilor, zicând: „Credeţi în Mine şi în Trimisul

Meu!”, au răspuns ei: „Noi credem, deci mărturiseşte că noi suntem cu desăvârşire supuşi [musulmani]!”

COMENTARIU: Coranul mărturiseşte că ucenicii lui Iisus erau credincioşi adevăraţi [vezi Al Imrân 3: 52]. Ei au fost cei care au scris Evanghelia şi evenimentele din jurul lui Iisus. Ei au fost martori oculari la moartea şi învierea lui Iisus. Ei au fost de asemenea însărcinaţi să răspândească credinţa creştină în

Imperiul Roman. Această chestiune evidentă este

necesară cât timp Islamul afirmă că Biblia a fost distorsionată de evrei şi creştini.11

Dar cum ar putea fi posibil din punct de vedere teoretic să duci mai departe o asemenea distorsiune a Noului Testament după ce Evanghelia a fost răspândită pe regiuni întinse? întrebări precum când, cum, cine şi de ce privitoare la acuzaţiile nefondate ale Islamului împotriva Bibliei, încă persistă astăzi.

Hiărpe, *Islam lăra och livsmdnster*, AWE/GEBERS, 1979, pp. 31 – 32

5. Urmaşii lui Iisus vor fi Făcuţi mai Mari peste cei care au

Respins Credinţa

Ăli Imrân 3: *55*

[Adu-ţi aminte] când Allah a zis: „O, Iisus! Eu îţi voi da o răsplată îmbelşugată, te voi înălţa la Mine, te voi mântui de cei care nu cred şi îi voi pune pe cei care te-au urmat peste cei care nu cred până în ziua învierii.

COMENTARIU: Versetul privitor la moartea lui Iisus îl voi comenta mai târziu.12 Dar este interesant că ucenicii lui Iisus sunt menţionaţi într-o lumină suficient de pozitivă pentru a primi o poziţie mai înaltă decât cei necredincioşi.

CONCLUZIE: Coranul prezintă un număr considerabil de formulări pozitive atât despre evrei cât şi despre creştini. Este normal, dacă ne gândim la atitudinea pozitivă a lui Muhammad faţă de cartea lor, Biblia. Din păcate, trebuie spus că de asemenea Coranul aduce o multitudine de relatări negative împotriva evreilor şi creştinilor pentru că nu l-au acceptat nici pe

Muhammad, nici Coranul.

12 Vezi capitolul 7: Iisus în Coran, 11. A murit Iisus cu adevărat? p. 61

Coranul Deviază de la Biblie

Muhammad pretinde că [acesta] Coranul confirmă Scripturile timpurii. Dar un cititor familiarizat cu Biblia va vedea cu multă uşurinţă că există un număr mare de detalii în povestirile

[relatările] Coranului care sunt vizibil deviate de la Biblie.

Desigur eu nu pot atinge aici decât o parte a materialului. Există pe lângă aceasta multe exemple care se găsesc în afara istoriei biblice. Cât priveşte învăţăturile Coranului despre Iisus, voi discuta mai pe îndelete într-un capitol separat. Am dat exemple într-o oarecare ordine cronologică, bazată pe cronologia Bibliei.

1. Cain, Abel şi Corbul

Al Mă idah 5: *31*

Şi a trimis Allah un corb, ca să scurme pământul, pentru a-i arăta cum să îngroape cadavrul fratelui său. Atunci el a zis: „Vai de mine! Oare sunt eu mai neputincios decât acest corb şi nu sunt în stare să îngrop cadavrul fratelui meu?” Şi a ajuns el astfel să se căiască.

COMENTARIU: în relatările biblice despre Cain şi Abel [Geneza

4: 1 – 16] nu este menţionat nici singur cuvânt despre vreun corb.

De unde o fi aflat Muhammad despre corbul care a ajutat la înmormântarea lui Abel? S-ar putea ca cineva să argumenteze că Dumnezeu a revelat acest nou detaliu. Şi totuşi nu este mare lucru faptul că acest detaliu este menţionat într-o legendă evreiască despre Adam, Eva, Cain şi Abel care se găseşte în

„Pirke Rabbi Eliazu”. 13

2. Soţiile lui Noe, Lot şi Faraon, şi Fecioara Maria

AI *Tahrâm 66*: *10 – 11*

Allah Le-a dat drept pildă pentru aceia care nu cred pe muierea lui Noe şi pe muierea lui Lot, care s-au aflat sub oblăduirea a doi robi evlavioşi dintre robii Noştri şi pe care i-au viclenit… Şi Allah a dat-o drept pildă pentru aceia care cred pe muierea lui Faraon, care a zis:

„Doamne, durează-mi mie o casă lângă Tine în Rai şi mântuieşte-mă pe mine de Faraon şi de fapta sa…

COMENTARIU: Problema este că Biblia nu menţionează nimic despre soţia lui Noe ca fiind un exemplu rău ori despre soţia lui

Faraon ca un bun exemplu.

3. TATĂL LUI AVRAAM

AIAN am6: *74*

[Adu-ţi aminte când] Avraam i-a zis lui „Azar, tatăl său”…

COMENTARIU: Conform cu Geneza 11: 26, tatăl lui Avraam se numeşte Terrah. E adevărat că numele se pot schimba de la o limbă la alta, dar diferenţa în acest caz este prea mare.

4. Avraam Refuză să se închine la Idoli

AI *Anbivă 21*: *52*

Şi când Le-a zis el tatălui său şi neamului său: „Ce sunt aceste chipuri la care voi vă închinaţi?

13 St. Clair Tisdall, *The Sources Of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 15

COMENTARIU: în sura AI Anbivă 21: 51 – 75 putem citi un dialog destul de lung dintre Avraam şi contemporanii săi în care el vorbeşte despre credinţa într-un singur Dumnezeu adevărat.

Faptul că Avraam a avut acele conversaţii cu

contemporanii săi, nu constituie un fapt de neconceput, şi ceea ce Avraam a spus era corect dar nici un singur cuvânt din acest dialog nu poate fi găsit în Biblie.

5. Avraam şi Cuptorul încins

Al Sâffât 37: *97*

Au zis ei: „Înălţaţi pentru el un altar şi aruncaţi-l în flăcări!”

COMENTARIU: Coranul descrie în diferite locuri cum închinătorii la idoli erau mâniaţi de argumentele lui Avraam împotriva idolatriei lor şi de învăţăturile lui cu privire la un singur Dumnezeu adevărat. În mai multe pasaje se poate citi cum au pregătit un fel de cuptor încins în care l-au azvârlit pe Avraam, dar Dumnezeu îl salvează din cuptorul în flăcări. Relatarea e pitorească; aminteşte de cuptorul încins din care Dumnezeu i-a scăpat pe Şadrac.

Meşac şi Abed-Nego [Daniel 3].

Din nou aruncarea lui Avraam într-un cuptor încins nu se găseşte în Biblie, în schimb o găsim în cartea ebraică *Midrash Rabbah”.*

Aceasta îţi dă impresia că Muhammad nu ştia ce venea din Biblie şi ce venea din surse extrabiblice.

St. Clair Tisdall, *The Sources of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 16

6. AVRAAM ŞI KAABA

Al Hajj 22: *26*

[Şi adu-ţi aminte] când Noi i-am arătat lui Avraam locul casei [Al-Ka’aba], [zicându-i]: „Nu-mi face Mie nimic ca asociat şi curăţeşte

Casa Mea pentru aceia care o înconjoară şi pentru aceia care stau în picioare [rugându-se] şi pentru cei ce se

închină sau se prosternează!”

COMENTARIU: Potrivit Coranului, Avraam a primit Kaaba de la

Dumnezeu în Meca ca un sfânt locaş de închinăciune. Nu există surse sau dovezi istorice nici în Biblie nici altundeva care să confirme că Avraam a fost vreodată la Meca. În plus, conform

Islamului, Avraam şi fiul său Ismail au construit adevărata Kaaba.

Ştim că această Kaaba a fost locaşul sfânt al sabienilor, a căror religie era în Meca înainte de Islam.15 Piatra neagră care este înconjurată şi sărutată, precum şi alte ritualuri care se desfăşoară în timpul pelerinajului făceau parte din credinţa timpurie şi care au fost păstrate în Islam. În zorii credinţei islamice, Allah primea închinare cu faţa spre Ierusalim, dar mai târziu, după un an şi patru luni în Medina [anul 623] direcţia rugăciunii a fost schimbată spre Kaaba la Meca.16

7. IOSIF ŞI SOŢIA LUI POTIFAR

Yusuf 12: *31*

Şi când a afişat ea de clevetirea lor, a trimis ea la ele, Le-a pregătit rezemătoare şi a dat fiecăruia dintre ele câte un cuţit. Şi atunci a zis:

„Ieşi afară la ele, [Iosif]!” Iar când l-au văzut, s-au minunat de el peste

15 Hiârpe, *Islam lăra och livsmdnster*, AWE/GEBERS, 1979, p. 30

16 Sura 2: 142 – 143 şi *The Holy Qur’an*, Ali, nota 141

măsură şi şi-au tăiat mâinile, în vreme ce ziceau: „Allah să ne ferească! Acesta nu este om! Acesta este un înger nobil!”

COMENTARIU: Este adevărat că Biblia ne spune

despre încercarea soţiei lui Potifar de a-l seduce pe Iosif [Geneza 39: 1

20]. Dar nu există niciun banchet la care femeile să primească fiecare câte un cuţit şi la sosirea chipeşului Iosif să înceapă să strige şi să-şi taie mâinile, fie a evita, pe cât posibil, comiterea aceluiaşi păcat ca şi soţia lui Potifar, fie pentru că şi-au pierdut complet cumpătul în timpul ospăţului [la vederea lui]!

8. Moise Adoptat de Soţia lui Faraon

AI Qasas 28: *9*

Şi a zis soţia lui Faraon: [Acest copil] va fi o bucurie pentru mine şi pentru tine! Nu-I ucideţi! S-ar putea să ne fie de folos sau îl vom lua noi ca fiu!

COMENTARIU: Versiunea Coranului despre venirea lui Moise la curtea lui Faraon se potriveşte cu cea a Bibliei, cu o singură excepţie: în Coran, soţia lui Faraon e cea care-l adoptă pe Moise, în timp ce în Biblie, Moise e adoptat de fiica lui Faraon [Exod

2: 10].

9. Moise şi Strania Călătorie a unui Necunoscut

*A*I *Kahi 18*: *60*

[Adu-ţi aminte] când Moise i-a zis slujitorului său: „Nu mă voi opri până ce nu vom ajunge la întâlnirea celor două mări, chiar dacă voi umbla ani îndelungaţi.

COMENTARIU: Acest pasaj din Coran vorbeşte despre o călătorie ciudată făcută de Moise şi un necunoscut. Necunoscutul la ordinul lui Dumnezeu, scufundă un vas [o barcă], omoară un om şi înalţă un zid. Apoi omul îi explică lui Moise de ce a făcut aceste lucruri. S-a văzut a fi un motiv mai adânc pe care nerăbdătorul Moise nu a fost în stare să-l înţeleagă de la început.

Aceasta este o altă legendă interesantă căreia îi

lipseşte complet suportul biblic.

10. Moise şi aaron înaintea lui Faraon şi a Vrăjitorilor
Ta Hă 20: *71*

El este mai marele vostru care v-a învăţat vrăjitoria! Eu vă voi tăia mâinile şi picioarele voastre în cruciş şi vă coi răstigni de trunchiurile palmierilor…

COMENTARIU: Magicienii, vrăjitorii lui Faraon şi-au dat seama că puterea lui Dumnezeu era mai mare decât a lor. Apoi, Faraon i-a ameninţat cu crucificarea şi cu tăierea mâinilor şi a picioarelor, în Exod, nu găsim nimic despre acest lucru. Aceasta înseamnă că nici crucificarea, nici mutilarea nu erau practicate în Egiptul antic, lucru despre care Faraon nu a avut habar. Aceste practici totuşi au fost cunoscute de Muhammad, el însuşi impunând această pedeapsă pentru cei ce se opuneau Islamului [Sura Al
Mă idah 5: 33].

11. Faraon şi Haman
Ghâfir 40: *36 – 37*

Şi Faraon a zis: O, Haman, durează-mi [zideşte-mi, n.tr.] mie un turn, poate că voi ajunge la cărări, la cărările cerurilor, astfel încât să-l văd pe Dumnezeul lui Moise…

COMENTARIU: Cine a fost acest Haman chemat să-i construiască lui Faraon un palat enorm ca să se poată înălţa până la Dumnezeul lui Moise? Haman este menţionat în diferite locuri din Coran alături de Faraon. Cineva ar putea avea impresia că Muhammad a crezut că este un fel de prim-ministru al lui
Faraon.

Nu există niciun cuvinţel despre fantasticele clădiri

ale lui Faraon ori despre vreun Haman în Exod. Biblia prezintă totuşi povestea unui anume Haman, care era ca şi un prim-ministru în Persia sub domnia regelui Xerxex [Estera 3: 1]. Poate fi un caz de identificare greşită pentru Muhammad?

12. Muntele Sinai a Plutit peste Copiii lui Israel în Deşert

*A*I *Arai 7*: *171*

Şi când am ridicat Noi muntele deasupra lor, ca şi când ar fi fost un umbrar, şi ei şi-au închipuit că va cădea peste ei…

COMENTARIU: Coranul afirmă că atunci când Moise şi copiii lui

Israel erau pe muntele Sinai, tot muntele s-a ridicat de la pământ şi a plutit pe deasupra capetelor lor ca un acoperiş uriaş.

Este adevărat că în Exod 19: 16 – 19 ne sunt prezentate mari manifestări ale prezenţei lui Dumnezeu pe munte sub formă de tunete şi fulgere, foc, fum, zgomot puternic şi cutremur de pământ. Dar nu există nici cel mai mic cuvânt că muntele Sinai ar fi plutit în aer.

13. Moise, Aaron, Viţelul de Aur şi AI Samiri

Ta Hă 20: *85*

A zis: Noi am pus neamul tău la încercare, supă tine, şi As-Samiri l-a dus pe el în rătăcire.

Ta Hă 20: *87 – 88*

…şi asemenea Le-a aruncat şi As-Samiri. Şi Le-a scos lor un viţel-un corp [neînsufleţit] cu muget-şi ei au zis: „Acesta este Domnul vostru şi Domnul lui Moise, însă el l-a uitat”.

COMENTARIU: O relatare detaliată a lui Moise, Aaron şi a viţelului de aur este dată în Biblie [Exod 32: 1 –

35]. Se afirmă clar că Aaron, la cererea expresă a poporului, a făcut un viţel de aur cu propriile-i mâini şi a spus: „Acesta este Dumnezeul tău.

Israele, care te-a scos din Egipt”. Dar în Coran, AI Samiri este cel care a abătut poporul de la calea sa şi tot el este cel care a făcut viţelul, în timp ce Aaron este cu totul nevinovat. În sura 20: 97

unde AI Samiri este mustrat de Moise, i s-a spus că cenuşa idolului rău va fi aruncată în mare. Cine este atunci acest Al

Samiri, care nu este menţionat nici măcar o dată în tot Exodul?

Să fi scos Muhammad un nume pur şi simplu din imaginaţia sa?

Este o conexiune forţată între AI Samiri şi viţelul de aur al Bibliei.

Numele *AI Samiri* înseamnă, foarte simplu *Samariteanul* în arabă.

După moartea regelui Solomon, în 923 î.Hr., Israelul a fost divizat în două împărăţii. Cu vremea Samaria a devenit capitala împărăţiei nordice, un oraş care a fost fondat în jurul anului

875 î.Hr., cu sute de ani după Moise şi Aaron.17 Primul rege în nord a fost Ieroboam. El făcuse doi viţei de aur şi spusese: „lată dumnezeii tăi Israele care te-au scos afară din ţara Egiptului” [1

Împăraţi 12: 25 – 31], ceea ce reprezintă spusele lui Aaron cu câteva sute de ani înainte. Este posibil ca Muhammad să fi încurcat viţeii, deşi îi despărţeau câteva sute de ani şi prin urmare, să vorbească despre un Samaritean care a făcut un viţel de aur?

Samaritenii, ca şi popor etnic a apărut mult mai târziu, după ce asirienii au învins regatul de nord şi au luat

oameni în captivitate în anul 722 î.Hr., Israeliţii rămânând în zonă s-au amestecat cu alţi oameni şi astfel s-au format „Samaritenii". Din acest motiv putem exclude posibilitatea ca un etnic samaritean să fi fost cu Aaron şi să fi făcut un vitei de aur.

*„Bibelfakta*i *Fără*, Encyclopedia of the Bible, Lion Publishing, Libris 1986, p. 272.

14. Miriam şi Fecioara Maria

Mariam 19: *28*

O, soră a lui Aaron, tatăl tău nu a fost un om [făcător] de rău, iar mama ta nu a fost o târfă.

COMENTARIU: După cum putem vedea, Coranul pretinde că tatăl fecioarei Maria se numea Intran. În Noul Testament nu ni se spune cum se numea tatăl Mariei. De unde l-a scos atunci

Muhammad pe Intran? Trebuie menţionat că „Maria" şi sora lui

Moise, „Miriam", sunt nume identice, în arabă „Maryam"; prin urmare e posibil să se fi confundat cele două „Maryam". Noi ştim că tatăl lui Aaron, al lui Moise şi al Mariei se numea Amran [1

Cronici 6: 3], cu alte cuvinte o similaritate înşelătoare cu Intran.

Poate fi foarte bine cazul unei identităţi greşite. Al doilea verset

[19: 28] ne spune că fecioara Maria tocmai a dat naştere pruncului

Iisus şi cum oamenii încep să pună la îndoială puritatea şi virginitatea Mariei. La acestea, noul-născut Iisus vorbeşte în apărarea mamei sale.

Iarăşi putem avea impresia că Muhammad Le-a

încurcat pe cele două „Maryam”, altfel spus Miriam [sora lui Aaron şi Moise] şi fecioara Maria. Biblia nu ne dă detalii despre fraţii fecioarei Maria.

Cu toate acestea ştim că Miriam, care a trăit înaintea Mariei cu mai mult de 1.000 de ani, era sora lui Aaron [Exod 15: 20].

15. Tâl Ot [Saul] şi Ghedeon

Al Baqarah 2: *249*

Şi când a purces Talut cu oştenii săi, a zis el: Iată, Allah voieşte să vă încerce cu un râu, acela care va bea nu va mai fi de partea mea [...]

afară de cei care vor lua o sorbitură cu căuşul palmei lor.

COMENTARIU: Tâlut este identificat ca fiind regele Saul.18 Biblia nu spune nimic despre o astfel de testare a armatei lui Saul. Este totuşi aproape identică cu modul în care a fost testată armata lui

Ghedeon [Judecători 7: 4 – 6]. E puţin probabil să rezulte altceva, decât că Muhammad a încurcat iarăşi evenimentele şi oamenii.

16. ÎNŢELEPTUL SOLOMON

Al Narul 27: *16 – 19*

Şi Solomon l-a moştenit pe David şi a zis: „O, voi oameni! Noi am fost învăţaţi graiul păsărilor şi nu s-a dat nouă din toate lucrurile. Acesta

*”, *The Holy Qur-an*, Ali, nota 284

este harul cel limpede!” Şi au fost adunate la Solomon ostile sale de djinji, de oameni şi de păsări şi au fost ele aranjate în cete. Şi când au sosit ele din Valea Furnicilor, a zis o furnică: „O, voi furnicilor! Intraţi în casele voastre, ca să nu vă strivească Solomon şi ostile sale, fără ca ei să-şi dea seama!” El a surâs, veselindu-se

de vorbele ei, şi a zis:

„Doamne, îngăduie-mi mie să îţi mulţumesc pentru harul pe care l-ai revărsat asupra părinţilor mei şi să săvârşesc fapte bune de care tu să fii mulţumit şi ajută-mă pe mine să fiu-prin îndurarea ta printre robii tai cei evlavioşi!

Narul 27: *38 – 40*

A zis el: „O, voi înalţi dregători! Cine îmi va aduce mie tronul ei, înainte ca ei să vină la mine supuşi?” A zis un dregător dintre djinni:

„Eu ţi-l voi aduce mai înainte ca tu să te ridici de pe locul tău, că eu sunt în stare de aceasta şi sunt vrednic de încredere!” A zis unul care avea ştiinţă de Carte: „Eu ţi-l voi aduce înainte ca tu să clipeşti din ochi!” Şi când a văzut [Solomon tronul] stând înaintea lui…

*A*I *Narul 27*: *44*

I s-a zis ei: „Intră în palat!” Şi când l-a văzut ea, l-a socotit a fi o mare adâncă şi [şi-a ridicat poalele], descoperindu-şi pulpele. Atunci.

[Solomon] a zis: „Este un palat pardosit cu cristal”.

COMENTARIU: Este adevărat că sunt dese relatările din Biblie despre înţelepciunea şi palatul lui Solomon [1 împăraţi l-11], dar versiunea Coranului despre Solomon abundă în detalii ireale şi fabuloase de negăsit în Biblie, ca de pildă:

Solomon poate vorbi cu păsările [v. 16].

Armata lui Solomon este alcătuită din oameni, djinni

[duhuri] şi păsări [v. 17].

Furnicile vorbesc între ele şi Solomon le înţelege conversaţia [vv. 18 – 19].

Pasărea numită „AI Hudhud”, îi spune lui Solomon ce se întâmplă în Şeba, unde o regină domneşte pe un tron

măreţ.

„AI Hudhud” este însărcinată să zboare cu un mesaj către regina din Şeba, care se decide să-l viziteze pe Solomon

[vv. 27 – 37].

Înainte de sosirea reginei la Ierusalim, Solomon îi întreabă pe cei de la Curte dacă poate cineva să mute tronul reginei de la Şeba [Yemen] la Ierusalim, înainte de a ajunge ea acolo, şi cineva de la Curte să aducă tronul reginei într-o clipită [vv. 38 – 40].

Solomon ordonă ca acum tronul să fie în mod supranatural schimbat, aproape de nerecunoscut, spre a o testa pe regină [vv. 41 – 42].

Când regina intră în palatul lui Solomon ea vede că podeaua este făcută din apă! Aşa că îşi ridică poalele, dezvelindu-şi picioarele. Solomon o informează imediat că podeau este făcută din sticlă [v. 44].

De unde să fi luat Muhammad această versiune cu păsări şi furnici care vorbesc, un tron zburător şi un palat cu o podea din sticlă care pare ca un lac? Nimic din toate acestea nu se află în

Biblie, dar există în cartea ebraică // *Targum Of The Book Of*

Esther. ™ Pentru a câta oară vedem că Muhammad a auzit o legendă ebraică, dar nu a realizat că niciunul din ciudatele detalii nu aparţine de fel Bibliei şi în felul acesta întreaga poveste ajunge în Coran.

19 St. Clair Tisdall, *The Sources of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 24

17. Dhu al Qarnayn [Alexandru cel Mare]

AI Kahi 18: *83*

Ei te întreabă despre Ohu-I-Qarnayn. Spune: „Vă voi

pomeni vouă ceva despre el!”

COMENTARIU: Cine este Dhu al Qarnayn [cel cu două coarne], descris în sura 18: 82 – 101? în Apendixul VI al *Coranului cel Sfânt*.

AH, la pagina 738, citim: „Acum, în general, lumea islamică a acceptat că Alexandru cel Mare este cel menţionat prin epitetul

Dhu al Qarnayn”. Ali continuă în pagina 740 cu o opinie proprie: „Personal, nu am nicio îndoială că Dhu al Qarnayn este

Alexandru cel Mare”. Problema este că acest idolatru e descris în text ca fiind un credincios adevărat [sura 18: 86, 95, 98]. Putem concluzia foarte simplu că Muhammad nu ştia că Alexandru fusese un idolatru, ci în schimb, el a crezut că acesta a avut o credinţă reală în singurul Dumnezeu adevărat.

18. Fecioara Maria şi Zaharia

AliImrân3: *37*

Domnul ei a acceptat-o cu bună primire şi a lăsat-o să crească cu bună creştere şi a încredinţat-o lui Zaharia.

COMENTARIU: Conform Coranului, Zaharia, tatăl lui Ioan

Botezătorul, a fost acela care a crescut-o pe Maria. Nu există nicio relatare în acest sens în Biblie. Se găseşte într-o scriere apocrifă în limba arabă, *Istoria Tatălui nostru cel sfânt şi veşnic*.

Tâmplarul.20 încă o dată, se dovedeşte că Muhammad nu putea să facă diferenţa între ceea ce provenea din Sfânta Scriptură şi ce provenea din surse extrabiblice.

19. Zaharia a Rămas Mut

Al *Imrân 3*: *41*

A zis [Zaharia]: „Doamne, dă-mi mie un semn!” i-a

răspuns [Allah]:

„Semnul tău va fi că nu vei putea vorbi cu oamenii, vreme de trei zile, decât prin semne!

COMENTARIU: în concordanţă cu Coranul, Zaharia i-a cerut lui

Dumnezeu un semn care să-i arate că va avea un fiu. Semnul lui

Dumnezeu era că Zaharia va fi mut trei zile. Conform cu Luca

1: 18 – 20, Zaharia a rămas mut datorită necredinţei lui, iar în concordanţă cu Luca 1: 59 – 64, el a fost mut până după naşterea fiului său, cel puţin nouă luni. Încă o dată Muhammad greşeşte în detaliile pe care le oferă, în încercarea lui de a reproduce materialul biblic.

20. Maria îl Naşte pe Iisus

Maryam 19: *22 – 23*

Şi ea l-a zămislit şi s-a retras cu el într-un loc depărtat. Şi-au apucat-o durerile lângă trunchiul unui curmal şi ea a zis: „O, de aş fi murit înainte de aceasta şi cu totul de-aş fi fost uitată!”

COMENTARIU: întregul portret al naşterii lui Iisus sub un palmier, din sura 19, care se încheie cu o prelegere de apărare a lui Iisus, conţine multe detalii care nu se regăsesc în Matei 1 sau Luca 1 şi

20 St. Clair Tisdall, *The Sources Of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 53

2. Oricum, multe din detaliile Coranului se regăsesc în diferite cărţi creştine apocrife. În apocrifa arabă, Evanghelia Infantilă21, putem citi că bebeluşul Iisus putea să vorbească. Încă o dată, se pare că Muhammad nu putea face diferenţa dintre materialul biblic şi extrabiblic.

21. Iisus a Profeţit despre Muhammad

AIS – aff61: *6*

Şi [adu-ţi aminte] când Iisus, fiul Mariei a zis: „O, fiii ai lui Israel! Eu sunt trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de mine şi vestind un trimis ce va veni după mine şi al cărui nume este Ahmad!”

COMENTARIU: Musulmanii ne întreabă adesea dacă ştim profeţia referitoare la Muhammad [Muhammad şi Ahmad au aceeaşi rădăcină a cuvântului]. Nu există nici un singur citat al lui

Iisus, în Biblie, în care acesta să fi profeţit venirea lui Muhammad sau Ahmad. Iisus a profeţit numai venirea Duhului Sfânt [Ioan

14: 15 – 25, 15: 26, 16: 5 – 15, Fapte 1: 4 – 8]. Duhul a venit peste apostoli în Ziua Cincizeci şi i, aşa cum a profeţit Iisus [Fapte

2: 1 – 4].

22. Iisus este Doar Om

Al Mă idah 5: *75*

Mesia, fiul Mariei, nu este decât un trimis, asemenea trimişilor de dinainte de el...

Al Mă idah 5: *116*

Şi când va zice Allah: „O, Iisus fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor:

„Luaţi-mă pe mine şi pe mama mea drept dumnezei în locul lui

21 St Clair Tisdall, *The Sources of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 58

Allah?”, el îi va răspunde: „Marie ţie! Eu nu aş fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun.

Al Zukhruf 43: *81*

Spune: „Dacă ar vrea Cel Milostiv [ar-Rahman] un fiu, eu aş fi primul dintre adoratori!

Al Ikhlâs 112: *2 – 4*

Allah este Stăpânul! El nu zămisleşte şi nu este

născut şi el nu are pe nimeni egal!

COMENTARIU: Coranul susţine că Iisus, care a fost născut cu siguranţă dintr-o fecioară, a fost numai om. De asemenea.

Coranul neagă faptul că Dumnezeu s-ar fi descoperit pe Sine în

Iisus şi că Iisus a fost Fiul lui Dumnezeu. Referinţele Bibliei, la faptul că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, au fost complet neînţelese de Muhammad. În Islam, această expresie este luată literal şi fizic, însemnând că Dumnezeu ar fi avut sex cu Maria şi astfel a rezultat un fiu. Trinitatea prezentată de Coran este Tatăl, Maria şi fiul lor Iisus. Prin aceasta, Muhammad a crezut că creştinii se închină la trei dumnezei, din care doi sunt doar oameni!

23. Iisus nu a Murit Niciodată

*A*I *Nisa 4*: *157 – 158*

Şi din pricina vorbelor lor: „Noi l-am omorât pe Mesia Iisus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!”, în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [cineva] să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privinţa lui [Iisus], au fost în îndoială [în legătură cu moartea lui]; ei nu au avut cunoştinţă sigură despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă nu l-au omorât, ci

Allah l-a înălţat la El. Iar Allah este puternic şi înţelept [Aziz, Hakim].

COMENTARIU: Astfel, Coranul neagă crucificarea şi moartea lui

Iisus.22

24. Locuitorii din Peşteră

AIK – ahf18: *9*

Oare crezi tu că oamenii din Peşteră şi Ar-Raqim au

fost dintre semnele noastre cele mai minunate?

Al Kahi 18: *18*

Îi socoteai treji, în vreme ce ei dormeau şi Noi îi întorceam pe partea dreaptă şi pe partea stângă, iar câinele lor stătea cu labele întinse pe prag.

Al Kahi 18: *25*

Au rămas ei în peştera lor trei sute de ani şi încă nouă.

COMENTARIU: în sura 18: 9 – 26 citim despre câţiva oameni care au dormit peste trei sute de ani într-o peşteră. Dumnezeu a văzut cum ei se întorceau când pe partea dreaptă, când pe partea stângă, în timp ce dormeau. Ei puteau să doarmă în siguranţă, întrucât aveau un câine cu ei care stătea la intrarea în peşteră.

După acest maraton de somn, ei se trezesc şi se gândesc că au dormit doar o zi sau câteva ore. Însă, de fapt, ei dormiseră 309

ani. De unde provine această istorisire? Ea reprezintă o veche legendă care, printre alte surse, se află în cartea *Povestea martirilor* scrisă în latină de Gregory Tours.23 Un lucru remarcabil este faptul că Muhammad n-a realizat că aceasta era o legendă, precizând chiar perioada exactă de timp, pe care au petrecut-o oamenii în peşteră, 309 ani.

2 Vezi de asemenea capitolul 7: Iisus în Coran, 10. Iisus nu a murit niciodată, p. 58

3 St. Clair Tisdall, *The Sources Of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 48

CONCLUZIE: Când vedem toate aceste deviaţii, confuzii de oameni şi de evenimente, amestec de material extrabiblic cu text biblic, ne dăm seama că Muhammad a obţinut mare parte a informaţiilor de la iudei şi creştini, care, ei înşişi, nu ştiau ce anume aparţinea Bibliei, care

erau legende clare şi ce anume era o amestecătură din amândouă. În lumina acestor lucruri, era evident extrem de dificil, dacă nu imposibil, pentru Muhammad să sorteze materialul care aparţinea cu adevărat Sfintei Scripturi.

Aşa cum am văzut înainte, el n-a fost niciodată absolut convins că Coranul era în concordanţă cu revelaţiile anterioare.

Islamul presupune că Coranul este cuvântul infailibil al lui

Dumnezeu, care a venit la Muhammad prin dictare directă de către îngerul Gavril. Dacă Coranul, care punct cu punct prezintă influenţe umane, atunci întregul Islam care este bazat pe această presupunere cade.

Iudeii şi Creştinii au Falsificat Biblia

Este, după cum am văzut, destul de simplu să descoperim că

Coranul se abate faţă de Biblie în destul de multe privinţe, întrebarea care apare imediat este dacă ambele cărţi pot fi adevărate, deşi uneori se contrazic una pe alta.

De-a lungul timpului au existat multe discuţii atât în Meca, cât şi în Medina cu privire la Muhammad însuşi şi la Coran ca şi cuvânt al lui Dumnezeu. Muhammad, după cum am mai văzut înainte, persistă în a pretinde că Coranul confirmă într-adevăr revelaţiile anterioare de la Dumnezeu, Biblia. O problemă a apărut când majoritatea iudeilor şi creştinilor nu l-au primit pe Muhammad ca mesager al lui Dumnezeu. Atunci Muhammad a emis diferite acuzaţii şi pretenţii asupra oponenţilor săi.

1. Oamenii Cărţii au Diferite Opinii despre Biblie

Hud 11: *110*

Noi i-am dat deja lui Moise Cartea şi s-au ivit neînţelegeri asupra ei.

#

COMENTARIU: Aici Muhammad nu aduce critici împotriva scripturii, ci împotriva Oamenilor Cărţii, care au diferite interpretări asupra scripturii. Aceste observaţii apar tot timpul în

Coran. Dacă suntem cinstiţi cu noi înşine trebuie să recunoaştem că acelaşi fenomen există încă astăzi, şi anume: faptul că creştinii şi iudeii interpretează scriptura în mod diferit, unii faţă de alţii cât şi în cadrul fiecărei grupări.

2. Creştinii au Distorsionat în Mod Deliberat Biblia

Ăli Imrân 3: *78 – 79*

Printre ei sunt unii care stâlcesc Cartea cu limbile lor, pentru ca să vă facă să credeţi că [aceasta] este din Carte, însă aceasta nu este din

Carte, şi ei spun: „Aceasta este de la Allah”, fără ca să fie de la Ailah.

Ei spun minciuni împotriva lui Allah cu bună ştiinţă. Nu se cuvine ca un om căruia Allah i-a dăruit Cartea, înţelepciunea şi Profeţia să spună apoi lumii: „Fiţi închinători mie şi nu lui Allah”, ci [se cuvine să spună]: „Fiţi supuşi Domnului, pentru că voi aţi învăţat [pe alţii] Cartea şi aţi iscodit-o”.

COMENTARIU: Aici Muhammad vorbeşte împotriva unui grup mai mic de creştini care au pretins că Iisus ar fi spus poporului să se închine numai lui şi nu lui Dumnezeu. Ştim că Iisus nu a spus aşa ceva în Biblie. Dacă un grup de creştini au dat curs într-adevăr unei asemenea pretenţii eronate, atunci Muhammad are dreptate spunând că ei distorsionează Biblia intenţionat sau neintenţionat. Încă o dată critica este îndreptată împotriva unui mic grup de creştini şi nu împotriva Bibliei.

3. Evreii au Falsificat Cuvântul lui Dumnezeu

AI *Baqarah 2*: *78 – 79*

Printre ei sunt neînvăţaţi, care nu cunosc Scriptura, ci au doar năluciri şi numai bănuiesc. Dar vai acelora care plăsmuiesc Scriptura cu mâinile lor şi spun „Aceasta este de la Allah” pentru a dobândi prin aceasta o mică simbrie! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris şi vai lor pentru ceea ce agonisesc!

COMENTARIU: Aici Muhammad vorbeşte împotriva unui grup de iudei din Medina. El pretinde că aceştia aveau în rândul lor neştiutori care nu cunoşteau scriptura. Nu ştim mare lucru despre iudeii din Medina, dar este posibil ca unii dintre ei să fi fost într-adevăr neştiutori şi să nu fi studiat niciodată Cuvântul lui

Dumnezeu. Atunci, el acuză pe unii iudei că ar fi scris scriptura şi au pretins că această carte este cuvântul lui Dumnezeu. Şi pe lângă aceasta, scrierea a fost pusă în vânzare la un preţ foarte scăzut. Remarcabil, doar pentru atât oponenţii lui Muhammad Iau acuzat pe acesta. Ar fi extrem de interesant să avem ocazia să studiem cartea pe care Muhammad o atacă ca pe un fals. Nu poate fi în afara discuţiei faptul că în cazul unei traduceri arabe de exemplu, părţi din Pentateuh care au recomandarea fermă ca oamenii să descopere pentru ei înşişi ceea ce noi deja am văzut, că Coranul deviază din nou de la Biblie. Din nefericire va trebui să fim mulţumiţi cu a declara încă o dată că dacă era cazul unor iudei din Medina care au scris propria lor versiune a Vechiului

Testament, aceasta era bineînţeles fără justificare.

4. Allah însuşi Îşi modifică Cartea

AIR a d13: *39*

Allah şterge sau întăreşte ceea ce voieşte şi la El se află Mama Cărţii.

COMENTARIU: Această pretenţie remarcabilă că Dumnezeu ar modifica şi ar face ştergeri în propriul său

cuvânt, devine de înţeles dacă cineva I-a confruntat într-adevăr pe Muhammad cu toate deviaţiile Coranului faţă de Biblie. Totuşi, această pretenţie este contrară învăţăturii lui Iisus: „Este mai lesne să treacă cerul şi pământul decât să cadă o singură frântură de slovă din Lege”.

[Luca 16: 17]. „Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece” [Luca 21: 33].

5. Allah înlocuieşte Versetele Vechi din Coran cu Altele mai Bune

Al Baqarah 2: *106*

Dacă Noi ştergem un verset sau îl facem uitat, aducem altul mai bun decât el sau asemenea lui. Nu ştii că Allah este cu putere peste toate?

Al Nabl 16: *101*

Când Noi înlocuim un semn cu un alt semn-şi Allah ştie mai bine ceea ce pogoară! –, ei zic: „Tu eşti numai un născocitor!” însă cei mai mulţi dintre ei nu pricep.

COMENTARIU: Aceste versete se referă la versete din Coran

[ăya] care au fost anulate sau uitate. Se pare că un număr de versete [sure] au fost schimbate puţin câte puţin. Oponenţii lui

Muhammad au observat problema şi l-au acuzat de a fi fabricat propriile-i revelaţii. Musulmanii au fost totuşi reasiguraţi că aceste înlocuiri şi schimbări au fost toate parte a planului lui Dumnezeu şi au venit de la El. În aceste versete din Coran este derivată doctrina „înlocuirii” [nasakha]. Pe scurt, această doctină spune că dacă două versete din Coran se contrazic unul pe celălalt, noul verset este valid. După şcoliţii islamici [Ulama], există 225

versete din Coran care au fost înlocuite cu altele.24

#

CONCLUZIE: Muhammad nu atacă nicăieri în Coran, Biblia, pe care, din contră, o stimează. Coranul învaţă că Oamenii Cărţi au avut aceste scrieri. De asemenea, crede că Coranul confirmă aceste revelaţii anterioare. Pe de altă parte, el acuză creştinii şi iudeii locali de distorsionare intenţionată a Bibliei în interpretările şi expunerile acestora. Învăţătura că iudeii şi creştinii au falsificat

Biblia a luat o formă ferm decisivă când Islamul, la scurt timp după moartea lui Muhammad a fost răspândită în lumea creştină şi a fost arătat prin comparaţie că Coranul deviază de la Biblie într-un număr destul de mare de puncte. De când Coranul a fost considerat a fi infailibilul cuvânt al lui Dumnezeu potrivit islamului.

Biblia a început să fie văzută ca o falsificare, un amestec de minciuni şi adevăr. Ceea ce trebuia să fie discutabil a fost considerat în mod complet în afara oricărei discuţii. În timpul întregii perioade de apariţie a Coranului, Muhammad a pretins că

Coranul a confirmat Biblia şi de aceea trebuie să fie adevărat.

După această perioadă musulmanii pretind că Biblia nu confirmă

Coranul şi că de aceea nu poate fi adevărată.

Pfander, *Balance Of Truth*, The Religious Tract Society, 1910, p. 57

Iisus în Coran

Musulmanii spun adesea că ei cred în Iisus Hristos şi întreabă, puţin surprinşi, de ce noi nu credem în Muhammad? Pentru acest motiv este interesant să găsim cine este Iisus în Coran. Diferenţa crucială între credinţa islamică şi creştină are de-a face cu Iisus

#

Hristos. Care este adevărata identitate a aceluia născut din fecioară? De fapt, de ce a fost el născut în lume?

1. IISUS A FOST NĂSCUT DE FECIOARA MĂRIA

Al Anbivă 21: *91*

Şi [adu-ţi aminte] de aceea care şi-a păstrat castitatea ei. Şi am suflat

Noi asupra ei prin duhul Nostru şi am făcut din ea şi din fiul ei semn pentru [toate] lumile.

COMENTARIU: Astfel Coranul confirmă naşterea din fecioară, că

Maria a rămas însărcinată prin Duhul Sfânt, şi că acest miracol a fost un semn pentru întreaga lume.

2. Mariei şi Pruncului Iisus Li S-a Oferit Adăpost pe un Deal

Al Mu minun 23: *50*

Şi am făcut Noi din fiul Mariei şi din mama lui un semn şi Noi le-am dat lor doi [adăpost] pe o colină statornică şi cu izvor.

COMENTARIU: După naştere, Maria a trebuit să se retragă şi să se odihnească. Dumnezeu a aranjat un loc de refugiu pentru ei pe o colină cu un izvor. Unde era Iosif? Coranul nu spune.

3. Iisus este Cuvântul lui Dumnezeu şi Duhul lui Dumnezeu

Al Nisa 4: *171*

...Mesia Iisus, fiul Mariei este trimisul lui Allah, cuvântul Său pe care El l-a transmis Mariei şi un duh de la El. Credeţi aşadar în Allah şi în trimişii Săi. Şi nu spuneţi „Trei!” Opriţi-vă de la aceasta şi va fi mai bine pentru voi. Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. El este prea înalt pentru a avea un fiu. Ale lui [Allah]...

#

COMENTARIU: în acest verset de Coran, Iisus poartă înaltele nume de Cuvânt al lui Dumnezeu şi Duh de la El. Ambele expresii se referă la momentul când Maria a rămas însărcinată printr-un miracol al lui Dumnezeu. Dar astfel încât să nu fie nicio neînţelegere asupra învăţăturii despre Iisus din Coran, expresia este precedată de asigurarea că Iisus este mai degrabă apostolul lui Dumnezeu, ca şi Muhammad şi mulţi alţii. Pe lângă aceasta, versetul continuă cu un atac împotriva Trinităţii şi cu aserţiunea că Dumnezeu are un fiu.

4. Iisus este Creat ca şi Adam

Ăli – Imrân 3: *59*

Înaintea lui Allah, Iisus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut şi apoi i-a zis lui „Fii!” şi el a fost.

COMENTARIU: Coranul învaţă că Iisus este mai degrabă uman.

Islamul nu trage nicio altă concluzie din faptul că Maria a rămas

L

Însărcinată prin Duhul Sfânt decât aceea că Iisus a fost creat exact ca şi Adam.

5. Minunile lui Iisus în Coran

Ali Imrân 3: *49*

[şi le va zice]: „Eu vin la voi cu semn de la Domnul vostru! Eu plămădesc pentru pentru voi din lut ca un chip de pasăre şi suflu asupra sa şi ea se face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Şi voi tămădui pe orb şi pe lepros, şi-i voi învia pe morţi, cu voia lui Allah”.

COMENTARIU: Coranul admite că Iisus a făcut minuni, dar doar cu permisiunea şi ajutorul lui Dumnezeu. Aceea că Iisus a creat o pasăre vie din argilă, în

aproximativ acelaşi fel cum a creat

Dumnezeu omul, nu apare în Biblie, ci în cartea apocrifă

Evanghelia lui Toma Israelitul.25

6. Iisus a Primit Evanghelia de la Dumnezeu

*A*I *Hadând 57*: *27*

L-am făcut să urmeze pe Iisus fiul Mariei, şi i-am dăruit lui Evanghelia.

COMENTARIU: Coranul învaţă că Iisus a primit Evanghelia de la

Dumnezeu. Cuvântul apare întotdeauna la singular în Coran şi este înţeles de musulmani în sensul de o singură carte dictată de

Iisus, în aproximativ acelaşi fel cum este crezut că Coranul a fost dictat lui Muhammad. Din acest motiv musulmanii sunt adesea surprinşi când întâlnesc „cele patru Evanghelii”, care au fost scrise de ucenicii lui Iisus, şi sunt simple forme narative. Acest

25 St. Clair Tisdall, The *Sources Of Islam*, T & T Clark, 1901, p. 57

fapt este adesea considerat a fi o dovadă că Biblia a fost cu adevărat falsificată şi originalul „al Injâl” a fost pierdut.

7. Dumnezeu nu a dat Naştere Nimănui

Allkhlâs 112: *1 – 4*

Spune: „El este Allah, Cel Unic! Allah este Stăpânul! El nu zămisleşte şi nu este născut şi El nu are pe nimeni egal!

COMENTARIU: Această sura exprimă cea mai importantă doctrină a Coranului, învăţătura despre unipersonalitatea lui

Dumnezeu. Coranul respinge orice noţiune de

trinitate ca fiind ireconciliabilă cu doctrina despre un Dumnezeu. Dumnezeu nu a zămislit niciun fiu! Punct.

8. Dumnezeu nu are niciun Fiu

*A*I *Zukhuruf 43*: *81*

Spune: „Dacă ar avea Cel Milostiv [Ar-Rahman] un fiu, eu aş fi primul dintre adoratori!

COMENTARIU: Muhammad presupune că este de neconceput ca Dumnezeu să aibă un fiu, şi de aceea se arată pe sine însuşi ca fiind primul închinător al acestui fiu, care, în concordanţă cu

Coranul nu poate exista.

9. Iisus Neagă Trinitatea

*A*I *Mă idah 5*: *116*

Şi când va zice Allah: „O, Iisus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor:

Luaţi-mă pe mine şi pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?, el va răspunde: „Mărire Ţie! Eu nu aş fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun!

COMENTARIU: Cineva se poate mira de unde au venit aceste idei remarcabile. Este complet străin Bibliei faptul că Iisus ar fi pus închinarea faţă de El şi Maria ca o alternativă faţă de Dumnezeu.

Versetul arată de asemenea că Muhammad a crezut că trinitatea creştină include fecioara Maria în loc de Duhul lui Dumnezeu. Ce a crezut Muhammad de fapt? De fapt, el a văzut „creştini”.

Îngenunchind şi închinându-se în faţa staulelor şi picturilor fecioarei Maria şi a pruncului Iisus. Muhammad a văzut aceasta ca fiind eronată şi incompatibilă cu credinţa într-un singur

Dumnezeu adevărat. În schimb Biblia ne învaţă:

că Dumnezeu, care este singurul Dumnezeu, se

descoperă în trei: Tatăl, Fiul şi Duhul. Botezul creştin are loc de aceea în numele trinităţii lui Dumnezeu [Matei

28: 19 – 201; că Iisus Hristos este Dumnezeul adevărat şi un om adevărat în aceeaşi persoană [Ioan 1: 1, 14]; că termenul „Fiul lui Dumnezeu” este spiritual, nu fizic

[Ioan 1: 18, 14: 6 – 11].

10. Iisus nu a Murit Niciodată

Al Nisa 4: *157 – 158*

Şi din pricina vorbelor lor: „Noi l-am omorât pe Mesia Iisus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!”, în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [cineva] să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privinţa lui [Iisus], au fost în îndoială [în legătura cu moartea lui]; ei nu au avut cunoştinţă sigură despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamănă nu l-au omorât, ci

Allah l-a înălţat la El. Iar Allah este Puternic şi înţelept [Aziz, Hakim].

COMENTARIU: Aici Coranul într-adevăr contrazice Biblia! Deja în profeţiile Vechiului Testament citim că Mesia va trebui să sufere şi să moară pentru păcatele omenirii [Isaia 53]. Părţi mari din

Evanghelii şi din restul Noului Testament tratează suferinţele şi moartea pe cruce a lui Iisus. În Biblie avem martori la această moarte şi înviere. Aproape toţi apostolii lui Iisus şi-au dat vieţiile lor şi au fost ucişi când ei au dat o mărturie precisă despre aceasta. Este adevărat că există câteva explicaţii diferite pentru aceste versete din Coran, dar rămâne faptul că majoritatea covârşitoare a comentatorilor Coranului învaţă că Iisus Hristos nu a fost crucificat sau nu a murit. Este scris: „ci pe altul, care le

părea asemenea”.

Învăţătura este aceea că Dumnezeu l-a luat la El înainte de crucificare, şi că altcineva a fost transformat să pară asemenea lui Iisus. Deci a fost arestată şi crucificată altă persoană! Şi cel care ar sta în spatele acestei încurcături [cacealma, mistificare]

este însuşi Dumnezeu. Făcând astfel, a dat ocazia tuturor ucenicilor, chiar şi Mariei, mama lui Iisus, să creadă că Iisus a fost crucificat, deşi, de fapt, nu el „ci altul care le părea asemenea”.

De unde a scos Muhammad această idee remarcabilă? Este plauzibil să credem că „creştinii” cu care Muhammad vorbeşte despre crucificarea şi moartea lui Iisus erau de fapt influenţaţi de

Gnosticism, care s-a amestecat cu Elenismul şi Creştinismul.

Gnosticii cred în împărăţii ale luminii şi întunericului, cu tot ce este spiritual, de exemplu sufletul şi duhul omului, aparţinând împărăţiei luminii, şi toată materia, de exemplu corpul uman, aparţinând împărăţiei întunericului. Lumea luminii a fost creată de un Dumnezeu bun în timp ce lumea întunericului a fost creată de un Dumnezeu rău. Aceasta a condus la o învăţătură falsă că Iisus n-a avut, cum avem noi, un corp material, ci a avut în schimb un tip de pseudo-corp spiritual. Suferinţa şi moartea pe cruce au devenit astfel o cvasi-moarte lipsită de semnificaţie. Câţiva gnostici, ca de exemplu Basilidenii care au activat în Alexandria între 120 – 140 d.Hr., chiar au mers mai departe prin a nega faptul că Iisus ar fi murit pe cruce. El învaţă: „Cu toate acestea, când cel

Dintâi, Tatăl nevăzut a mărturisit despre depravarea lor, a trimis pe întâiul Său născut Nous-el este cel numit Hristos pentru a elibera pe cei ce cred în El de sub puterea

celor ce au creat lumea. Totuşi, pentru oamenii din Archons El a apărut pe pământ ca om ce a înfăptuit minuni. De aceea El n-a suferit, dar în schimb un anume Simon din Cirena a fost forţat să care crucea pentru El. Din cauza ignoranţei şi rătăcirii, el a fost crucificat odată ce a fost transformat de Hristos astfel că s-ar fi crezut că el era Iisus. Dar Iisus însuşi şi-a luat înfăţişarea lui Simon, a stat deoparte şi a râs, ridiculizându-i [Archos şi poporul său]. Pentru că El era o forţă nematerială şi Nous al

Tatălui Dintâi, îşi putea lua orice formă şi voinţă şi astfel a urcat la cel ce L-a trimis. Astfel El i-a ridiculizat pe ceilalţi odată ce aceştia nu au putut să-l ţină jos, fiind invizibil pentru toţi. Din acest motiv, aceia care ştiu aceasta sunt eliberaţi de creatorii acestei lumi.

Archonii. Şi cineva nu are nevoie să proclame pe cel crucificat, ci pe cel care a venit în formă umană şi a fost crucificat asemănător, numit Iisus...” 26 Dacă presupunem că

„Creştinii” care l-au informat pe Muhammad au fost de fapt influenţaţi de gnosticism, atunci putem înţelege cum a putut produce Muhammad un verset care contrazice, în principiu, Noul

Testament în întregime.

11. A Murit Iisus cu Adevărat?

Al Baqarah 2: *240*

Aceia dintre voi care se sfârşesc din viaţă şi lasă după ei soţii [trebuie să lase] o îndemnare [moştenitorilor] pentru soţiile lor.

Al Mă idah 5: *117*

...Şi am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Şi după ce m-ai luat la Tine, ai fost doar Tu privighetor peste ei, că Tu eşti Martor tuturor lucrurilor!

Maryam 19: *33*

Şi pacea fie asupra mea în ziua în care m-am născut şi în ziua în care voi muri şi în ziua în care voi fi adus la viaţă!

COMENTARIU: în sura 2: 240 este scris: „Iar cei ce mor dintre voi

[yutawaffun]...”, şi cuvântul trebuie să însemne „a muri” deoarece se referă la văduve. Acelaşi cuvânt este folosit despre Iisus în

3: 55 „... să mori şi să te ridici la mine [mutawaffâka]”. Conform cu

Dicţionarul Hans Wher de Scriere Modernă Arabică, mutawaffan

Însemnă decedat, mort. Lucrurile nu devin mult mai clare când

3 Tergel, *Jesus till Moder Teresa*, Verbum, 1973, p. 29

nou-născutul Iisus vorbeşte în sura 19: 33 despre cele trei mari şi unice zile din viaţa Sa de pe pământ, conform cu Biblia, anume:

naşterea Sa unică, moartea şi învierea. Toţi comentatorii autorizaţi ai Coranului au ales, totuşi, să citească aceste versete în lumina lui 4: 157 „Ei însă nu l-au omorât şi nu l-au răstignit, ci pe altul, care le părea asemenea”. Se remarcă din nou că Ali exprimă cuvintele arabice „după ce m-ai luat la Tine” şi „te voi ridica la Mine”. În ce priveşte interpretarea tradiţională ale cuvintelor pruncului Iisus cu privire la moartea şi învierea Sa viitoare, acestea sunt explicate prin a spune că Iisus se va întoarce într-o zi în lume. Atunci El va muri şi va învia ca şi orice muritor de rând.

12. Iisus a Profeţit despre Muhammad

AIS – aff61: *6*

Şi [adu-ţi aminte] când Iisus, fiul Mariei, a zis: „O, fii

ai lui Israel! Eu sunt trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de mine şi vestind un Trimis ce va veni după Mine şi al cărui nume este Ahmad!”

COMENTARIU: în acest verset sunt numite cele două motive mai importante din Coran pentru venirea lui Iisus în lume. El a venit în parte, pentru ca să confirme, ca şi Muhammad, revelaţiile anterioare ale lui Dumnezeu, Pentatheuh-ul, şi în parte ca să profeţească că va veni Muhammad. Ahmed şi Muhammad sunt două forme ale aceluiaşi cuvânt rădăcină în limba arabă. Adesea musulmanii întreabă dacă noi suntem în cunoştinţă de această profeţie. Din nefericire, nu există nici un singur citat în Biblie unde

El să prezică venirea lui Muhammad. Singurul despre care Iisus a spus că are să vină era Duhul Sfânt [Ioan 14: 15 – 25, 15: 26, 16: 5

15, Fapte 1: 4 – 8]. Duhul Sfânt într-adevăr a venit asupra ucenicilor la Rusalii după cum a promis Iisus [Fapte 2: 4 – 8].

CONCLUZIE: Deşi Coranul nu conţine practic nimic care să vină direct din Noul Testament, există un număr destul de mare de situaţii despre Iisus care sunt în acord cu Noul Testament, ca de exemplu, naşterea din fecioară, aceea că a înfăptuit mari minuni, aceea că cartea Sa este numită Evanghelie, aceea că este

Mesia, apostolul lui Dumnezeu, şi aşa mai departe.

Există de asemenea mari depărtări faţă de Noul Testament. Cele mai serioase devieri sunt, bineînţeles, acelea că Coranul neagă dumnezeirea lui Iisus, moartea Sa pe cruce şi astfel răscumpărarea lumii în întregimea ei. Ideea că Dumnezeu a împăcat lumea cu Sine însuşi prin Iisus Hristos nu există în

Islamism. Iisus nu este un Mântuitor, El nu este un

mediator între om şi Dumnezeu. El este mai degrabă un profet ca şi Moise sau

Muhammad. Problema privită dintr-o perspectivă creştină este aceea că cineva înlătură dumnezeirea lui Iisus şi moartea Sa pentru păcatele noastre, astfel nu mai rămâne nicio Evanghelie.

Dar acesta este în mod precis mesajul Coranului despre Iisus.

Muhammad în Coran

Crezul musulman este următorul: *Nu există alt Dumnezeu decât*

Allah. *Muhammad este mesagerul lui Allah*.

r

Muhammad nu este doar mesagerul lui Dumnezeu, el este şi pecetea întregului lanţ de apostoli. După el, nu mai există alţi apostoli şi nici alte descoperiri. Următoarea listă prezintă ani şi evenimente cu importanţă în viaţa lui Muhammad:

570 d.Hr. Naşterea lui Muhammad. Tatăl lui, Abdallah, deja

59:

murise.

576 Mama lui, Amânah, moare şi ea. Va fi îngrijit de unul din bunici, Abd Al-Muttalib, iar mai târziu de unul din unchi, Abu Tâlib.

579 în jurul vârstei de 9 – 12 ani, Muhammad călătoreşte pentru prima dată cu o caravană în Siria. Acolo este impresionat, pentru prima dată, de Oamenii Cărţii.

593 La vârsta de 23 de ani, Muhammad se angajează să lucreze cu caravana unei văduve bogate, pe nume Khadijah. El prezintă mult interes pentru

Oamenii Cărţii din Siria, unde petrece un timp împreună cu un călugăr creştin, pe nume Bahârah.

595 La vârsta de 25 de ani, Muhammad se căsătoreşte cu văduva bogată Kadijah, care avea 40 de ani.

Astfel, el câştigă un statut respectabil în Meca. Cu timpul, Muhammad devine un căutător religios, devotându-se, printre altele, unei perioade de post şi rugăciune. Problema monoteismului devine importantă pentru Muhammad. Cine este Allah?

Tatăl lui, pe care nu-l întâlnise niciodată, a purtat, întâmplător, numele de Abdallah [slujitor al lui

Allah].

610 La 40 de ani, Muhammad primeşte prima „revelaţie".

pe Muntele Hira, de lângă Meca, după o lungă perioadă de post solitar. A experimentat că îngerul

Gavril l-a apăsat cu putere pe piept poruncindu-i să citească: „l ra!" A fost o experienţă înfricoşătoare pentru Muhammad. El a mers acasă şi i-a spus soţiei, Kadijah, totul. El a simţit întuneric şi teamă, îndeajuns pentru a-l face să-i fie frică şi să răcească. El însuşi s-a îndoit de faptul că „revelaţia".

ar fi venit de la Dumnezeu. Dar Kadijah l-a mângâiat şi a reuşit cu ajutorul vărului ei, Wara'ah, să-l convingă pe Muhammad că el era într-adevăr ales de Dumnezeu să devină un apostol al Lui.

Muhammad şi-a început lucrarea în Meca, unde a întâlnit o mare opoziţie, atât faţă de el însuşi, cât şi în ce priveşte învăţătura. A durat aproape trei ani pentru ca să vină următoarea „revelaţie". În urma acesteia, el a ajuns la o oarecare înţelegere cu meccanii.

616 Persecuţia câtorva musulmani din Meca devine tot mai mare, iar unii din ei se refugiază în Abisinia.

#

622 Acesta este primul an al calendarului Islamic.

Muhammad şi aproximativ 150 de musulmani se mută la Yatrib [astăzi Medina], datorită persecuţiei.

Acest eveniment este cunoscut sub numele de

Emigrarea sau *Fuga* [*A*I *Hijra*]. Mulţi din Medina l-au primit pe Muhammad ca fiind un profet al lui

Dumnezeu. Sub conducerea lui Muhammad, musulmanii au început să întreprindă expediţii de jaf împotriva caravanelor de comerţ, cât şi a diferitor triburi de beduini. Dar continună, în special, conflictul cu Quraysh, tribul lui Muhammad, din

Meca. Islamul se extinde. Majoritatea evreilor din

Medina îl resping pe Muhammad ca profet al lui

Dumnezeu. Muhammad, în urma unei noi revelaţii în cel de-al doilea an petrecut în Medina, schimbă direcţia de rugăciune de la Ierusalim la Meca.

Prima familie de evrei, Banu Qaynu a, este alungată în Siria, în anul 3 AH [624 d.Hr.]. Cea de-a doua familie de evrei, Banu Nadâr, este forţată să plece în exil în anul 4 AH [625], după ce au plătit cu averile şi posesiunile lor sunt escortaţi până la graniţă. Din ultima familie rămasă, Banu Quraiza, toţi bărbaţii, aproape 600, sunt executaţi, iar femeile şi copiii devin sclavi.

Muhammad ocupă Meca fără nicio bătălie, având o armată de 10.000 de oameni. El distruge idolii din

Kaaba, dar menţine multe din ritualurile religioase, în special cele practicate în timpul pelerinajelor.

Muhammad îşi consolidează poziţia în Peninsula

Arabă.

Muhammad moare şi este înmormântat la Medina.

Acum, întorcându-ne la Coran pentru a afla ceva despre acest om remarcabil, realizăm că nu putem obţine o înţelegere mai profundă privind viaţa lui, de aici, în afara

câtorva detalii. O

Imagine completă a lui cere un studiu profund al Hadâth-ului

[tradiţia], care conţine tot ceea ce Muhammad a spus şi a făcut.

1. Musulmanul Trebuie să se supună lui Dumnezeu şi lui

Muhammad

AI Ahzâb 33: *71*

Acela care este cu supunere faţă de Allah şi faţă de Trimisul Său va dobândi mare izbândă.

COMENTARIU: Islamul cere supunere nu numai lui Dumnezeu, ci şi lui Muhammad. Această cerinţă de-a asculta de Dumnezeu şi de profetul Său apare de multe ori în Coran [vezi şi sura AI Nur

24: 51 – 54]. Mulţi oameni din Vest sunt surprinşi de faptul că

Hadâth [tradiţia] posedă o autoritate divină în Islam. În Hadâth se regăseşte tot ceea ce a spus şi făcut Muhammad în diferite ocazii

[acestea sunt numite „sunna" lui Muhammad]. Dar în lumina cererilor repetate, din Coran, adresate musulmanului de a asculta de Muhammad, autoritatea Hadâth-ului este înţeleasă pe deplin.

2. Muhammad-Pecetea Profeţilor

AI Ahzâb 33: *40*

Muhammad nu este tată nici unuia dintre bărbaţii voştri, ci el este trimisul lui Allah şi încheietorul profeţilor, şi Allah este Atoateştiutor.

COMENTARIU: Expresia „încheietorul profeţilor" înseamnă că

Muhammad este ultimul profet şi lanţul profeţilor se

termină odată cu el. De aceea, Coranul este revelaţia definitivă a lui Dumnezeu.

3. Muhammad Nu a Făcut Nicio Minune

Al An'am 6: *109*

Ei jură pe Allah cu toată puterea jurămintelor lor că, dacă le va veni vreo minune, ei vor crede în ea [fără şovăire]. Spune: „Doară minunile se află numai la Allah!", însă ce vă face să gândiţi că ei vor crede, când va veni la ei [vreo minune]?

COMENTARIU: Faptul că Muhammad nu a făcut nicio minune, este adesea un subiect de discuţie în Coran. Muhammad n-a negat niciodată acest fapt, ci arată mereu spre Coran, ca acesta fiind semnul lui Dumnezeu.

4. Coranul este Semnul lui Muhammad

Al Ankabut 29: *50 – 51*

Şi ei zic: „De ce nu i se trimit lui minuni de la Domnul său?" Spune:

„Ci minunile sunt numai la Allah, iar eu sunt doar un Prevenitor limpede". Oare nu le este lor de ajuns că Noi ţi-am trimis ţie Cartea care le este recitată? întru aceasta este îndurare şi pomenire pentru un neam [de oameni] care vor să creadă.

COMENTARIU: Coranul este fără echivoc la acest punct.

Muhammad n-a făcut niciun semn, ci Coranul era semnul lui

Dumnezeu.

5. Muhammad l-a Văzut de Două ori pe Gabriel

Al N-am 53: *6 – 9*

Stăpânul înţelepciunii care i s-a arătat cu înfăţişarea sa adevărată, când se afla în zarea cea mai înaltă. Apoi s-a

apropiat şi a coborât mai jos, încât s-a aflat la două bătăi de arc sau chiar mai aproape.

AI N-am 53: *13*

L-a mai văzut el la o altă coborâre.

COMENTARIU: Aceste versete din Coran vorbesc despre îngerul

Gavril. Conform cu „Sfântul Coran, Ali", nota 5092, Muhammad la văzut pe îngerul Gavril de două ori, prima dată cu ocazia chemării în slujbă, iar apoi când Gavril s-a descoperit la distanţă.

Ali consideră că aceasta s-a petrecut odată cu călătoria nocturnă a lui Muhammad la templul din Ierusalim [vezi următorul punct].

6. Călătoria Nocturnă a lui Muhammad la Ierusalim

Allsră 17: *1*

Mărire celui care a dus pe robul Său în timpul unei nopţi de la

Moscheea Al-Haram la Moscheea Al-Aqsa, a cărei împrejmuire am binecuvântat-o, ca să-i arătăm din semnele Noastre. El este cu adevărat Cel care Aude Totul şi Cel care Vede Totul [As-Sami, albasir]!

COMENTARIU: Coranul susţine că Muhammad a zburat de la

Kaaba din Meca până la Templul din Ierusalim. În concordanţă cu Ibn Ishă, Aishah, una din nevestele lui Muhammad, a spus că trupul lui Muhamtnad nu a fost absent în timpul călătoriei nocturne. Şi, în plus, nu există detalii în Coran cu privire la ce a văzut Muhammad sau cum arăta templul din Ierusalim. Era conştient Muhammad că nu exista niciun templu în acel timp, ci doar ruini, Zidul

Plângerii, de exemplu? în Hadâth există diferite versiuni privind ceea ce a văzut şi experimentat Muhammad în timpul călătoriei sale care, împreună cu îngerul Gavril, au călătorit pe spatele unui cal numit Bura. În concordanţă cu un Hadâth care se referă din nou la Ibn lshă\ şi este reluată de cartea *Sirat Ibn*

Hishâm, Muhammad s-a întâlnit cu Avraam, Moise, Iisus şi alţi profeţi, în templul din Ierusalim, unde el i-a condus în închinare către Allah. Nici chiar din această Hadâth nu avem impresia că ar fi existat un templu în Ierusalim, în secolul al VII-lea. Conform cu un alt pasaj din Hadâth care se referă la Qutâda şi se află în cartea *Miskât al Masâbân*, Muhammad a călătorit cu ajutorul îngerului Gavril prin şapte ceruri diferite şi a întâlnit diferiţi profeţi în diferite ceruri, Ioan Botezătorul şi Iisus au fost găsiţi în cel de-al doilea cer, în timp ce Avraam, de exemplu, avea o poziţie mai înaltă, în cel de-al şaptelea cer. După aceasta, Muhammad şi

Gabriel au continuat drumul spre paradis, care este descris ca fiind o grădină minunată.27 28

27 St. Clair Tisdall, *The Sources of Islam*, T & T Clark, 1901, pp. 76 – 82

28 Hiărpe, *Islam lăra och livsmoster*, AWE/GEBERS, 1979, p. 44

7. Muhammad-Acuzat a fi un Profet Fals

AIA – nbiyâ21: *5*

Ba ei spun: „Sunt vise încurcate! Ba EI Le-a plăsmuit! Ba El este mai degrabă un poet! Să ne aducă o minune, aşa cum au fost trimişi cei de mai înainte!"

COMENTARIU: Acesta este un exemplu de diferite acuzaţii cu care s-a întâlnit Muhammad.

#

8. Muhammad-Acuzat ca Toţi Ceilalţi Profeţi

*A*l *Dhâriyât 51*: *52*

Tot astfel nu a venit la cei de dinainte de ei niciun trimis fără ca ei să nu zică: „Este un vrăjitor sau un nebun!”

COMENTARIU: Muhammad arată că este destul de normal pentru profeţi să întâlnească opoziţie din partea contemporanilor săi. Cu alte cuvinte, el le consideră ca fiind pozitive, momentele când întâlneşte diferite acuzaţii. Doar că, problema a fost că în momentul când a câştigat în putere, această atitudine moderată s-a schimbat. Oponenţii lui trebuiau să aibă mare grijă, dacă doreau să evite pedepsirea.

9. Dreptul lui Muhammad la Căsătorii Nelimitate

*A*l *Ahzâb 33*: *50*

O, Profetule! Noi îţi îngăduim ţie soţiile tale, cărora tu le dai zestre, precum şi pe acelea care se află sub stăpânirea dreptei tale, pe care

Allah şi Le-a dăruit ca pradă, precum şi pe fiicele unchiului tău după tată şi pe fiicele mătuşii tale după tată, pe fiicele unchiului tău după mamă şi pe fiicele mătuşii tale după mamă, care au purces împreună cu tine, şi asemenea orice femeie drept-credincioasă, dacă se dăruieşte pe ea însăşi profetului, dacă primeşte profetul să o ia în căsătorie, acesta este un privilegiu numai pentru tine, fără de [ceilalţi]

drept-credincioşi.

COMENTARIU: Musulmanilor obişnuiţi li s-a dat dreptul să aibă patru neveste în acelaşi timp. Dar Muhammad avea la dispoziţie un număr nelimitat de căsătorii întrucât era apostolul lui

Dumnezeu. În legătură cu femeile luate ca prizoniere de război, nu era necesar ca să se urmeze legea căsătoriei

deoarece ele erau dăruite de Allah ca şi pradă de război. Versetul următor continuă după cum urinează: „Noi ştim ce Le-a rânduit lor cu privire la soţiile lor şi la ceea ce stăpânesc dreapta lor…” [33: 50].

Expresia „mă malakat aymânuhum” [ce stăpânesc dreapta lor] în

Coran este folosită cel mai adesea cu privire la prizonieri sau pradă de război, fiind definit anterior în acest pasaj. În realitate, aceste femei au devenit sclave, o soartă îngrozitoare, cu alte cuvinte, pentru femeile capturate de armata islamică. Acest fapt este confirmat de un cunoscut redactor de Hadâth, AI Baidawi.29

10. Lui Muhammad i s-a Interzis Recăsătorirea

AI Ahzâb 33: *52*

El nu-ţi mai îngăduie ţie [să iei alte] femei apoi, nici să le schimbi pe ele cu alte soaţe, chiar dacă îţi place frumuseţea lor-afară de cele pe care le stăpâneşte dreapta ta.

COMENTARIU: Această interdicţie de căsătorie a venit în anul 7

AH [629 d.Hr.] când Muhammad avea deja 59 de ani şi nouă soţii încă în viaţă. [în total el a avut 11 soţii şi 2 concubine]. Pare clar faptul că Muhammad a avut îndeajuns, deşi şi-a rezervat dreptul

9 Pfander, *The Balance of Truth*, The Religios Tract Society, 1910, p. 328

de a lua dintre sclave, lucru pe care l-a folosit, luând una din slujnicele lui, Maria, ca şi concubină.30

11. Muhammad Putea să schimbe Ordinea soţiilor

AI Ahzâb 33: *51*

Tu poţi lăsa să aştepte pe cine voieşti dintre ele şi tu poţi primi la tine pe cine voieşti. Şi nu este niciun păcat

pentru tine, dacă tu chemi la tine una dintre cele pe care le-ai îndepărtat. Acesta este [lucrul] cel mai apropiat pentru ca ochii lor să te răcorească...

COMENTARIU: Evident toate nevestele lui ar fi început să se plângă, dacă Muhammad nu ar fi ţinut ordinea. Trebuia să petreacă fiecare noapte cu una din ele, la rând. Dar Allah a avut o soluţie mai simplă, privind această problemă. El i-a descoperit lui Muhammad că el putea fi foarte simplu scutit de aceasta.

12. Muhammad Putea să încalce Promisiunile Incomode

Al Tahrâm 66: *1 – 2*

O, Profetule! De ce îţi opreşti tu ceea ce Allah ţi-a îngăduit, căutând mulţumirea muierilor tale? Allah doar este Iertător şi îndurător

[Ghafur, Rahim]. Allah a orânduit pentru voi dezlegarea jurămintelor voastre, iar Allah este stăpânul vostru. Şi El este Atoateştiutor şi înţelept [Al-Alim, Al-Khabir]!

COMENTARIU: în mod clar, Muhammad a promis nevestelor lui diferite lucruri, care au fost greu de ţinut pe termen lung. Şi această problemă a fost rezolvată cu o revelaţie care spunea că promisiunile puteau fi călcate pur şi simplu.

* * *, *The Holy Qur'an,* Ali, nota 3754

13. Muhammad s-a Căsătorit cu Fosta Soţie a Fiului său

Adoptiv

AIA – hzâb 33: *37*

Şi i-ai spus aceluia asupra căruia Allah şi-a trimis harul Său, cum şi tu ai trimis harul tău asupra lui:

„Păstreaz-o pentru tine pe soaţa ta şi fii cu frică de Allah!” Tu ai ţinut ascuns în sufletul tău ceea ce Allah a voit să descopere. Tu te-ai temut de oameni, măcar că Allah este mai vrednic să te temi de El. Apoi când Zayd a întrerupt orice legătură cu ea, Noi ţi-am dat-o ţie să-ţi fie soaţă pentru ca drept-credincioşii să nu mai aibă reţinere în privinţa soţiilor fiilor lor adoptivi…

COMENTARIU: Conform cu doi comentatori ai Coranului şi ai

Hadâth-ului, AI Baidawi31 şi AI Jalâlân32, Muhammad i-a spus lui

Zayd: „Păstrează-ţi soţia, şi teme-te de Allah”. Dar Zayd a divorţat, oricum, de Zainab, şi atunci Muhammad a fost chemat de Allah să se căsătorească cu fosta soţie a fiului său adoptiv.33

Acesta nu a fost singurul mariaj controversat al lui Muhammad. El s-a căsătorit cu Aishah, când ea avea şapte ani şi a început să petreacă nopţile împreună cu ea, când aceasta avea nouă ani.34 35

14. Ameninţarea cu Divorţul Provocat de Bârfă

AI Tahrim 66: 5

Şi dacă va divorţa el de voi, s-ar putea ca Domnul lui să-i dea în locul vostru muieri mai bune decât voi…

31 Volumul 2, p.129

32 Comentariu la 33: 37

33 Pfander, *Balance Ofârulh*, The Religious Tract Society, 1910, p. 331

34 Conform cu Ibn Hishâm, volumul 3, p. 94; Ibn Athâr, volumul 2, pp. 117 – 118; Mishkât AI Masâbân, pp.

262, 272

35 Pfander, *Balance Of Truth*, The Religious Tract Society, 1910, p. 329

COMENTARIU: Una din nevestele lui Muhammad obişnuia, evident, să divulge ultimele ştiri. Existau, desigur, mulţi oameni interesaţi să asculte ultimele bârfe, privind ce a mai spus profetul.

Dar Dumnezeu vorbeşte soţiilor prin profet şi le ameninţă cu divorţul. Pe lângă aceasta, Dumnezeu îl ameninţă că-i va da lui

Muhammad soţii mai bune, în locul celor care nu se comportau cu grijă.

15. Promisiunea Binecuvântării pentru cei care Vorbesc

I *Ai* încet;

*A*I *Hujurât 49*: *2 – 3*

O, voi cei care credeţi! Nu ridicaţi glasurile voastre peste glasul

Profetului şi nu strigaţi când vorbiţi cu el, aşa cum strigaţi voi unii la

alţii, pentru ca faptele voastre să nu fie în deşert, fără ca voi să băgaţi de seamă! Aceia care coboară glasurile lor înaintea lui Trimisului lui

Allah sunt aceia ale căror inimi Le-a încercat Allah pentru evlavie; ei vor avea parte de iertare şi de răsplată mare.

COMENTARIU: Se pare că era împovărător pentru Muhammad dacă cineva avea o vocea prea tare. Allah a observat problema şi a trimis aceste versete, care impunea oamenilor să vorbească mai încet decât profetul, dacă nu doreau să-şi piardă iertarea şi răsplătirea.

— *M* –: *v*\ uife cuiva *o* îi*” nsî. nu*„ f; x<iijschăd firso

< –, *r*-l – i? „/: „— „—”!; 3

16. Nimeni nu Putea să stea prea Mult Timp cu Muhammad

AIA – hzâb 33: *53*

O, voi cei care credeţi! Nu intraţi în casele Profetului, decât dacă vi se dă vouă încuviinţare, pentru o mâncare, fără să aşteptaţi prepararea ei. Dar dacă sunteţi chemaţi, atunci intraţi, însă după ce aţi mâncat, împrăştiaţi-vă, fără a zobovi la poveşti. Aceasta i-ar pricinui neplăcere

Profetului şi el s-ar ruşina de voi [să vă poftească să ieşiţi], însă Allah nu se ruşinează [să vă spună] adevărul.

COMENTARIU: Muhammad s-a gândit, în mod sigur, că era obositor să petreacă mult timp cu oameni care doreau doar să discute şi să stea mult timp în vizită. Lui îi era ruşine să le spună, însă Allah a venit să-l salveze printr-o revelaţie, dând instrucţiuni clare pentru cei are intrau în casa lui Muhammad.

17. Evreii care au Fost Forţaţi să părăsească Medina

*A*l *Hashr 59*: *2*

El este Cel care i-a scos pe cei care nu au crezut dintre oamenii Cărţii din căminele lor în prima pribegie.

*A*l *Hashr 59*: *3 – 4*

Şi dacă Allah nu ar fi scris pentru ei pribegia, El i-ar fi pedepsit pe ei în lumea aceasta, iar în lumea de apoi ar fi avut parte de pedeapsa focului. Aceasta pentru că ei s-au împotrivit lui Allah şi Trimisului Său.

Iar acela care se împotriveşte lui Allah [să ştie că] Allah este aspru la pedeapsă.

COMENTARIU: Acest exil a afectat o familie bogată de evrei din

Medina pe nume Banu Nadâr, în anul 4 AH [626 d.Hr.]. Ei se puteau socoti fericiţi că au scăpat cu viaţă, ceea ce nu a fost cazul bărbaţilor ultimei familii de evrei din Medina, Banu Quraiza.

Ei au fost executaţi în anul 5 AH, în timp ce femeile şi copiii au devenit sclavi. În concordanţă cu sursele islamice au fost în jur de

6 – 700 de bărbaţi care au fost executaţi prin decapitare.36 37

36 Sârat AI Rasul, part 2, pp. 148, 75; Wă adi, *Kitâb A*I *Maghâzi*, pp.125 – 126

37 Pfander, *Balance Of Truth*, The Religious Tract Society, 1910, pp. 332 – 333; Hiârpe, *Islam lăra och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, p. 53

18. Muhammad Decidea cu Privire la Averea Evreilor

*A*I *Hashr 59*: *7*

Ceea ce Allah a dăruit Trimisului Său ca pradă de la locuitorii cetăţilor, aceasta aparţine lui Allah şi Trimisului, rudelor, orfanilor, sărmanilor şi călătorului de pe drum. Ceea ce vă dăruieşte vouă Trimisul primiţi, iar cele de la care vă opreşte de la acelea opriţi-vă şi fiţi cu frică de Allah, că Allah este aspru la pedeapsă!

COMENTARIU: Familia de evrei Banu Nadâr deţinea un teren, cu mai multe case şi livezi, în afara Medinei, numit Fadak.

Muhammad şi Le-a însuşit în schimbul escortării în siguranţă, prin

Arabia până la graniţă, a familiei de evrei. Mai târziu, Fadak a fost dăruit fiicei lui Muhammad, ca dar şi moştenire. Primul Calif, Abu

Bakr a citat un Hadâth [pe care numai el îl auzise] care spunea că copiii profetului nu puteau primi nicio moştenire, astfel el a putut pune mâna pe Fadak. Proprietatea respectivă a devenit, mai târziu, un motiv de gâlceava în familie, timp de mai multe generaţii.38 Deci Muhammad s-a gândit să-şi însuşească cea mai mare parte a averii acestei familii de evrei bogaţi, Banu Nadâr.

Era de la sine înţeles că Allah i-a instruit pe musulmani privind comportamentul lor, şi anume că li se permitea să păstreze ceea ce li se dădea. Nu exista nicio

posibilitate de plângere „pentru că
Allah este aspru la pedeapsă”.

CONCLUZIE: Nu putem evita să observăm cât de aproape a ajuns Muhammad, în anumite situaţii, să abuze de poziţia lui. Se pare că mare parte a revelaţiilor Le-a primit pentru rezolvarea

Nahjul Balagha, *Reza*, Tahrike Tarsile Qur în Inc, 1978, pp. 517 – 529

77.

problemelor personale sau avea nevoie sau dorea să-şi asigure unele privilegii. Când citim despre aceste soluţii circumstanţiale, privind rezolvarea problemelor personale ale lui Muhammad, este greu să înţelegem cum aceste versete din Coran pot fi veşnice, şi că ele erau în prezenţa lui Dumnezeu înainte de crearea lumii.

Cruzimea de neconceput, câteodată, şi numeroasele relaţii cu femei oferă o imagine mistică a acestui om care s-a numit pe sine un apostol al lui Dumnezeu.

Credinţele de Bază ale Islamului

Există multe învăţături în Coran, unele mai clare decât celelalte, şi mai târziu, ele au fost, în mod obişnuit, sistematizate şi redactate pentru a forma o singură doctrină. Am atins câteva din aceste învăţături în capitolele precedente, şi de aceea doar voi enumera articolele de credinţă, precum şi câteva observaţii privind cea mai importantă doctrină din Coran: *Allah, singurul Dumnezeu adevărat*.

1. Articolele Credinţei Islamice

Al Ba arah 2: *177*

Cuvios este acela care crede în Allah şi în Ziua de Apoi, în îngeri, în
Carte şi în profeţi…

#

COMENTARIU: Aceste versete oferă cinci sau şase articole ale credinţei, care, de obicei sunt enumerate în ordinea următoare:

1. Allah: Singurul Dumnezeu adevărat.

2. Îngeri: Arhangheli, îngeri mai mici, djinni.

3. Scripturi: Twarân [Pentateuhul], Zabur [Psalmii], Injâl

[Evanghelia] şi Coranul. Se susţine că primele trei sunt falsificate şi sunt o amestecătură de adevăr şi minciuni, în timp ce Coranul este revelaţia definitivă a lui

Dumnezeu.

4. Profeţi: Mulţi din profeţii Bibliei, precum şi alţii.

Muhammad este ultimul profet.

5. Soartă: Tot ce se întâmplă este decis dinainte de

Allah, este scris înainte ca să se întâmple.

6. Judecată: Toţi vor da socoteală [hisâb] înaintea lui

Dumnezeu, şi se va decide dacă o persoană va merge în paradis sau în iad.

2. Doctrina Singurului Dumnezeu Adevărat

*A*l *Ikhlâs 112*: *1 – 4*

Spune: El este Allah, Cel Unic! Allah este Stăpânul! El nu zămisleşte şi nu este născut, şi El nu are pe nimeni egal.

COMENTARIU: Nicio altă doctrină din Coran nu este mai importantă decât aceea care se referă la existenţa unui singur

Dumnezeu adevărat. Este temelia mărturisirii: *Nu este alt dumnezeu*, *ci Allah*. Cel mai mare păcat în Islam este, din acest motiv, *shirk* [a face pe cineva sau ceva egalul lui Dumnezeu].39

Doctrina creştină a Trinităţii, în concordanţă cu Islamul, este incompatibilă cu faptul că Dumnezeu este unul.

3. Dumnezeu nu are niciun Fiu

Al Isră 17: *111*

Spune: „Laudă lui Allah, care nu şi-a luat niciodată un fiu, care nu are părtaş la stăpânire…

Hiărpe, *Islam lăra och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, p.11

COMENTARIU: Coranul neagă complet noţiunea că Dumnezeu ar avea vreun fiu. În Coran, Trinitatea este prezentată ca fiind

Tatăl, Maria şi fiul lor Iisus. Termenul *Fiul lui Dumnezeu* este înţeles literal în Islam, fizic şi nu spiritual. Referitor la aceasta, expresia că Dumnezeu nu are „partener”, cuvântul arabic este

„Sharâkun”, de la care provine termenul „shirk”.

4. Cele 99 de Nume Nespus de Frumoase ale lui Allah

Al *Hashr 59*: *22 – 24*

El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu, Ştiutorul celor nevăzute şi a celor văzute. El este Cel milostiv şi îndurător [Ar-Rahman, Ar-Rahim]. El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu:

Stăpânitorul [Al-Malik], Cel Sfânt [Al-Quddus], Făcătorul de pace [As-Salam], Apărătorul credinţei [Al-mu min], Veghetorul [Al-Muhaymin].

Cel tare [AŞ-Aziz], Atotputernicul [AŞ-Jabbar], Cel preaînalt [Al-Mutakabbir]. Mărire lui Allah! El este mai presus de ce voi îl asociaţi.

El este Allah: Făcătorul [Al-Khaliq], Creatorul [Al-Bari], Dătătorul de chipuri [Al-Musawwir]. Ale lui sunt numele cele mai frumoase. Pe El îl laudă cele din ceruri şi cele de pe pământ. El este Cel Puternic şi înţelept [Al-Aziz,

Al-Hakim].

COMENTARIU: Ca şi creştini, observăm că toate numele sunt biblice şi potrivite Dumnezeului din Biblie. Expresia *Dumnezeu este dragoste*, desigur lipseşte, dar pe de altă parte sunt multe alte atribute similare are descriu ceea ce Biblia înţelege prin dragoste. Expresia lui îi aparţin cele mai frumoase nume [Iahu alasmă al husnă] este baza învăţăturii despre cele 99 de nume frumoase ale lui Allah. Acestea sunt cele 99 de nume atribute cu referinţă la Allah în Coran. Mărgelele de rugăciune islamice se bazează pe cele 99 de nume. Ele au 99, 33 sau 11 mărgele.40

CONCLUZIE: Aceste şase puncte reprezintă credinţele de bază ale Islamului. În paralel cu credinţa [îmân] vine practica religiei

[din], pe care o voi prezenta în capitolul următor.

Pentru o listă completă a celor 99 de nume, vezi Hiărpe, *Islam lâra och livsmonster*, AWE/GEBERS

1979, p. 14

T

Cei Cinci Stâlpi ai Islamului

Cei cinci stâlpi descriu faptul cum Dumnezeu doreşte ca un musulman să-şi practice credinţa. Islamul înţelege relaţia cu

Dumnezeu, mai mult sau mai puţin, ca un fel de tratat cu condiţii şi promisiuni precise. Dacă o persoană îşi face partea sa, atunci

Dumnezeu şi-o va face pe a Lui.

1. MĂRTURISIREA DE CREDINŢĂ

AI Baqarah 2: *163*

Dumnezeul vostru este un Dumnezeu Unic. Nu este Dumnezeu în afară de El. El este Milostiv şi îndurător [Ar-Rahman, Ar-Rahim].

COMENTARIU: Un musulman trebuie să declare următoarea mărturisire: Nu este alt Dumnezeu decât Allah, şi Muhammad este apostolul lui. În mod remarcabil, această mărturisire nu se găseşte, cuvânt cu cuvânt în Coran. Oricum, există multe versete cu acelaşi conţinut. Acest crez este recitat la fiecare chemare la rugăciune şi este parte a ritualurilor efectuate de cinci ori pe zi.

2. Rugăciunile

Hud 11: *114*

Şi împlineşte Rugăciunea [As-Salat] la cele două capete ale zilei şi la anumite ceasuri din noapte!

AI Nisa 4: *43*

O, voi cei care credeţi! Nu vă apropiaţi de Rugăciune [As-Salat] atunci când sunteţi beţi, ca să ştiţi ce spuneţi [lui Allah], nici atunci când sunteţi necurăţaţi-doar dacă sunteţi călători pe drum-până ce nu vă veţi curăţa!

*A*I *Jumu'ah 62*: *9*

O, voi cei care credeţi! Când se cheamă la Rugăciune [As-Salat], în ziua de vineri, grăbiţi-vă la pomenirea lui Allah şi lăsaţi negoţul!

Acesta este mai bine pentru voi, dacă [voiţi să] ştiţi.

COMENTARIU: Nu este niciun verset care să exprime clar cele cinci timpuri de rugăciune zilnice, chiar dacă Sura Hud 11: 14

poate fi interpretată în acest fel.41 Cel care se roagă trebuie să fie lucid şi curat. Ritualurile de spălare înainte de rugăciune sunt foarte importante în Islam. Cel mai

important timp de rugăciune este vineri la prânz, ziua sfântă a musulmanilor.

3. Postul

Al Baqarah 2: *187*

...Mâncaţi şi beţi până când puteţi să deosebiţi firul alb de firul negru, la revărsatul zorilor! apoi ţineţi postul până noaptea...

COMENTARIU: Postul este poruncit în timpul întregii luni a

Ramadanului. Postul este de la răsăritul soarelui până la apus.

Postul este absolut, adică este interzisă mâncarea sau băutura.

Noaptea, oricum, este permisă atât mâncarea cât şi băutura.

Islamul este o religie bazată pe fapte bune. Un musulman consideră postul ca şi o parte importantă a eforturilor lui de a ajunge în cer.

41 * * *, The *Holy Qur'an*, Ali, nota 1616 şi 1617

4. DĂRNICIA

Al Baqarah 2: *43*

Pliniţi Rugăciunea [As-Salat], aduceţi Dania [Az-Zakat] şi prosternaţivă laolaltă cu cei care se prosternează.

Al Tawbah 9: *60*

Milosteniile [din Danie] sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostenesc pentru ele, pentru cei a căror inimi se adună

[întru credinţă], pentru slobozirea robilor, pentru i cei îndatoraţi greu, pentru calea lui Allah şi pentru călătorul aflat pe drum.

COMENTARIU: în multe versete din Coran, musulmanii sunt îndemnaţi să dăruiască ceva celor săraci.

În acest mod nicio persoană săracă nu moare de foame în societatea islamică [dar al islam]. Acesta este de asemenea, motivul pentru care cerşetorii sunt ceva obişnuit în ţările islamice astăzi. Milosteniile sunt folosite şi pentru a ajuta sau încuraja oamenii care sunt aproape să se convertească la Islam sau sunt de curând convertiţi. Milosteniile pot fi folosite, de asemenea, pentru „cauza lui Allah”, care în termenii Coranului înseamnă aceia care luptă pentru Allah, dar se poate referi şi la alţii care sunt în slujba lui

Allah.

5. PELERINAJUL

Al Baqarah 2: *196*

Împliniţi pelerinajul şi Urma pentru Allah!

COMENTARIU: Fiecare musulman, care are posibilitatea, trebuie să meargă în pelerinaj la Meca, cel puţin o dată în timpul vieţii.

Este interesant de ştiut că multe din ritualurile îndeplinite de un musulman, în timpul pelerinajului la Meca, au fost reţinute de

Muhammad din religia timpurie Sabiană din Meca.42 Musulmanii cred că pelerinajul are un efect purificator, astfel încât Dumnezeu iartă multe din păcatele lor datorită călătoriei întreprinse. Fără îndoială, se crede că pelerinajul cântăreşte greu în balanţa din ziua judecăţii. *Urma* [pelerinaj mic] este o călătorie la Meca în afara perioadei oficiale de pelerinaj. De asemenea, nu trebuie îndeplinite toate ritualurile unui adevărat pelerinaj.

CONCLUZIE: Islamul este o religie bazată pe credinţă şi fapte bune. Musulmanul consideră cei cinci stâlpi, mai mult sau mai puţin, ca un fel de tratat cu diferite condiţii şi promisiuni. Dacă o persoană îşi îndeplineşte partea lui din înţelegere, Dumnezeu va fi

milos în ziua judecăţii şi-l va lăsa pe musulman să intre în paradis. Musulmanul care nu-şi îndeplineşte datoriile religioase poate fi trimis în iad. Dar totul se întâmplă după voia lui

Dumnezeu, iar Dumnezeu este milos şi îndurător cu toţi musulmanii. Astfel, chiar şi musulmanii care nu şi-au îndeplinit obligaţiile religioase au o anumită speranţă de a ajunge, în final, în cer.

Pfander, fu/ance *of Truth*, The Religious Tract Society, 1910, p. 296

Judecata şi Harul

Judecata reprezintă un subiect foarte vast în Coran. Întrucât Iisus

Hristos n-a murit niciodată, nici împăcarea cu Dumnezeu în

Hristos nu există. De aceea, doctrina Coranului privind „judecata şi harul" se deosebeşte de cea a Noului Testament.

1. ÎNGERII ÎNREGISTREAZĂ FAPTELE OAMENILOR

Qâf 50: *17 – 18*

Când cei doi primitori primesc, stând [unul] în dreapta şi [celălalt] în stânga, şi el nu va rosti niciun cuvânt, fără să aibă lângă el un supraveghetor pregătit [să scrie].

COMENTARIU: Conform cu Islamul, există doi îngeri pentru fiecare persoană, unul şade pe umărul drept, iar celălalt pe umărul stâng. Îngerul de pe umărul drept notează toate faptele bune, iar celălalt notează toate

faptele rele. În ziua socotelilor

[yOm al hisâb], când o persoană dă socoteală de viaţa lui, cei doi îngeri raportează tot ceea ce au scris. Faptele bune sunt puse pe talerul din dreapta, iar faptele rele pe cel din stânga. Locul în care va merge acea persoană, rai sau iad, va depinde de partea în care se va înclina balanţa. Totul se petrece în concordanţă cu voia lui Allah, iar el este îndurător şi milos cu toţi musulmanii. Mai mult, Muhammad se roagă în ziua judecăţii pentru toţi musulmanii, iar aceasta, desigur, măreşte şansele musulmanilor de a ajunge în paradis.

2. Toate Faptele sunt Notate...”... /.;...

AI Qamar 54: *52 – 53* 9

Şi tot ceea ce au făcut se află [înscris] în cărţi. Orice [faptă]-mică sau mare-este înscrisă.

COMENTARIU: Aceste versete confirmă faptul că totul este înregistrat. Această documentaţie este pregătită de cei doi îngeri care stau pe umerii oamenilor. „1.4”.

3. O Persoană este înlănţuită Destinului Veşnic... „f *t*

AI *Isră 17*: *13 „QŞ” /*?

Şi fiecărui om i-am legat de gât faptele sale. Iar în Ziua învierii vom scoate pentru el o carte pe care el o va găsi deschisă.

COMENTARIU: Nimeni nu poate să scape de soarta lui. Ceea ce o persoană face este legat în jurul gâtului lui, iar în ziua judecăţii va veni verdictul –, >

4. Balanţa Decide Paradisul sau Iadul în –,!! 1

AI *Qâri’ah 101*: *6 – 11*

Cât despre cel are cărui balanţe vor fi grele, el va avea parte de o viaţă plăcută, iar cât despre cel ale cărui balanţe vor fi uşoare, locul lui de veci va fi un abis. Şi de unde să ştii tu ce este el? El este un foc fierbinte!

COMENTARIU: în ziua judecăţii, toate faptele unei

persoane sunt puse în balanţă, iar verdictul depinde de aceasta, persoana este trimisă în paradis sau în iad.

5. Dacă Dumnezeu ar Judeca Drept, Toţi ar Pieri

*A*I *Nahl 16*: *61*

Şi dacă Allah ar voi să-i apuce pe oameni pentru nelegiuirea lor, nu ar lăsa pe el nicio vietate, însă El îi amână până la un termen hotărât, iar dacă sorocul lor soseşte, atunci El nu-i mai întârzie nici măcar un ceas şi nici nu-i grăbeşte.

COMENTARIU: Numai datorită milei lui Dumnezeu, viaţa umană continuă să existe pe pământ. Dacă Dumnezeu ar fi vrut să pedepsească fiecare păcat, atunci toţi oamenii ar fi pierit cu mult timp în urmă. Acest verset este similar cu doctrina Bibliei privind moştenirea noastră firească provenită de la Adam, care a dus la faptul că toţi oamenii păcătuiesc. Diferenţa este, oricum, că, în concordanţă cu Islamul, oamenii păcătuiesc pentru că Dumnezeu i-a creat slabi, nu datorită căderii lui Adam şi Eva [vezi sura Nisa 4: 27 – 28

„Şi Allah voieşte să vă ierte pe voi, în vreme ce aceia, care urmează poftele lor, râvnesc ca voi să vă abateţi cât mai mult [de la El]. Allah voieşte să vă uşureze [datorinţele], căci omul a fost creat slab”.

6. O Faptă Bună Echivalează cu Zece Fapte Rele

*A*I *An'am 6*: *160*

Acela care va veni cu o faptă bună va avea parte de zece asemenea ei, iar acela care va veni cu o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu o faptă pe măsura ei.

COMENTARIU: Oamenii sunt păcătoşi pentru că au tendinţa de a face mai mult rău decât bine. Această problemă este rezolvată cu ingeniozitate prin declaraţia care spune că o faptă bună anihilează zece fapte rele. Dacă

cineva se roagă o dată, el poate, teoretic, să păcătuiască de zece ori şi să rămână totuşi nevinovat. Aici Biblia şi Coranul sunt diferite. În concordanţă cu

Biblia, păcătosul rămâne dator faţă de Dumnezeu până când primeşte harul şi iertarea prin jertfa lui Iisus Hristos de pe cruce [2

Corinteni 5: 17 – 21].

7. Dumnezeu II Iartă pe cei care se întorc cu Pocăinţă

Ghâfir 40: *7 – 8*

Deci, iartă-i pe cei care îţi cer iertare, se căiesc şi urmează calea Ta şi păzeşte-i de pedeapsa iadului. Doamne! Şi fă-i pe ei să intre în grădinile Edenului, pe care Tu le-ai promis…

COMENTARIU: Aici este un exemplu de rugăciune, pe care un musulman aşteaptă s-o audă rostită de Muhammad în ziua judecăţii. Coranul vorbeşte de iertare pentru cel care se pocăieşte; dacă Dumnezeu doreşte, acea persoană va fi iertată, însă persoana nu poate fi sigură. Un pasaj ca acesta putea să fi provenit la fel din Biblie. Iisus vorbeşte, de asemenea, despre pocăinţă ca fiind condiţia pentru primirea iertării, de exemplu în pilda fiului risipitor din Luca 15: 11 – 32.

Biblia ne spune că pocăinţa şi credinţa sunt responsabilitatea omului. Însă diferenţa dintre Biblie şi Coran se află, parţial în ceea ce o persoană trebuie să creadă şi, parţial, ceea ce

Dumnezeu a făcut, că Dumnezeu prin Hristos a împăcat întreaga lume cu Sine. Astfel, El oferă oricui iertare şi mântuire prin

Hristos. Această împăcare, despre care vorbeşte Biblia, reprezintă temelia pe care stă iertarea, dar ea nu se

regăseşte deloc în Islam.

8. Dumnezeu va Umple Iadul

Al Sajdah 32: *13*

...cuvântul Meu este adevărat: „Voi umple Gheena cu djinni şi oameni, adunaţi laolaltă!”

COMENTARIU: în concordanţă cu Coranul, iadul va fi umplut în întregime cu djinni şi oameni. Ce înseamnă „la un loc”, rămâne un mister.

9. Nu Există Milă în Iad

Fussilat 41: *24*

Şi de vor răbda ei, Focul le va fi sălaş, iar de vor cere ei iertare, nu vor fi ei dintre cei iertaţi.

COMENTARIU: Coranul spune că nu există milă pentru cei din iad. Vezi, de asemenea, sura Al Djinn 72: 23: „Iar aceia care nu vor da ascultare lui Allah şi Trimisului Său vor avea parte de focul

Gheenei şi în el vor fi veşnic sălăşluitori”.

CONCLUZIE: în concordanţă cu Coranul, oamenii păcătuiesc deoarece Dumnezeu i-a creat slabi şi nu pentru că ei au moştenit firea păcătoasă a lui Adam. Astfel, oamenii nu se nasc păcătoşi cu nevoia de a se împăca cu Dumnezeu, ci ei au, în ei înşişi, capacitatea de-a asculta de Dumnezeu şi de a face ceea ce El aşteaptă de la ei, şi astfel pot să ajungă în paradis.

Coranul vorbeşte mult despre judecată. Aceasta se bazează pe faptele persoanei, bune sau rele. Dacă o persoană se pocăieşte.

Dumnezeu o va ierta dacă vrea El. Însă persoana nu poate fi sigură de acest lucru. Biblia vorbeşte, oricum, că Dumnezeu acţionează în concordanţă cu caracterul şi Cuvântul Lui, şi, de aceea, păcatul unei persoane o va conduce la judecată. Plata păcatului este, aşa cum ştim,

moartea [atât fizică cât şi spirituală], Romani 6: 23. Întrucât

Dumnezeul Bibliei se ţine de Cuvântul Lui şi, în acelaşi timp, îi iubeşte pe oameni, Hristos a trebuit să se sacrifice pe Sine purtând vina şi pedeapsa pentru a-i împăca pe oameni cu Dumnezeu. De aceea, credinciosul poate fi sigur de iertarea lui Dumnezeu în Iisus.

Nimic din acestea nu se regăseşte în Islam.

Paradis şi Iad

La prima vedere, s-ar părea că cerul Bibliei şi paradisul Coranului sunt similari, întrucât se referă la gloria pe care o va experimenta credinciosul după moarte.

1. Paradisul Este în Faţa Tronului lui Dumnezeu

Ghâfir 40: *7*

Cei ce poartă tronul şi cei cel înconjoară îl preamăresc pe Domnul lor, aducându-l laudă, cred în El şi cer iertare pentru cei care cred.

COMENTARIU: Exact ca în Biblie, credincioşii sunt adunaţi în jurul tronului lui Dumnezeu pentru a-i aduce închinare.

2. Paradis Pentru „Soţi şi Soţii”.

AI Zukhruf 43: *70*

Intraţi în rai voi şi soaţele voastre, şi vă veţi bucura voi.

COMENTARIU: Bărbaţii pot să-şi ia soţiile în paradis. Situaţia exactă în care se vor afla soţiile, în timp ce bărbaţii intră ei înşişi împreună cu alte femei frumoase în paradis, nu este descrisă.

L

3. Paradisul Conţine tot ce Poate încânta Ochiul

*A*I *Zukhruf 43*: *71*

Se va trece printre ei cu tipsii de aur şi cupe; în el se va afla tot ceea ce poftesc sufletele şi place ochilor.

COMENTARIU: Coranul descrie paradisul ca fiind o grădină verde frumoasă. Acolo se găseşte tot ceea ce încântă ochiul. În

Coran, paradisul este senzual. Problema este, oricum, că

Muhammad duce gândul de încântare a ochiului până la extremă, chiar cu privire la lucruri interzise pe pământ. Vezi, de asemenea, sura 37: 42 – 49 şi 56: 11 – 38.

4. Paradisul Conţine Virgine Frumoase pentru Bărbaţi

*A*I *Rahman 55*: *56 – 57*

În el sunt [hurii] neprihănite, pe care nu le-au atins înainte de ei nici oameni, nici djinni. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru te tăgăduiţi?

*A*I *Rahman 55*: *70 – 77*

În ele se află fecioare virtuoase şi frumoase. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi? Hurii retrase în corturi.

Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi? Pe care înainte de ei nu le-au atins nici oameni, nici djinni. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi? [Ei] vor sta întinşi pe perne verzi şi pe covoare pline şi frumoase. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi?

COMENTARIU: Coranul spune că vor fi un număr necunoscut de femei frumoase [hurun] în paradis. Aceste virgine, spune

Muhammad, îi vor satisface pe bărbaţi în paradis.

Remarcabil, desigur, este faptul că aceste orgii sunt interzise cu stricteţe pe pământ, dar în mod clar nu şi în paradisul Coranului. Ne putem întreba care este locul soţiilor? însă dacă ne gândim că un musulman avea dreptul la patru soţii plus concubine provenite dintre sclave, iar Muhammad avea dreptul la un număr nelimitat de soţii pe pământ, ideea lui, cu privire la paradis, devine mai puţin contrafăcută. Această înţelegere sexuală a paradisului este străină Bibliei. Iisus a spus în Matei 22: 30: *La înviere, oamenii nici nu se vor însura nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii în ceruri*.

5. Oamenii vor Bea Vin în Paradis

AIM – utaffin 83: *25 – 26*

Li se va da să bea dintr-un nectar [vin] pecetluit, a cărui pecete este moscul.

COMENTARIU: în multe versete din Coran este descris faptul cum credincioşii vor bea vin care nu-i va îmbăta. Remarcabil, a bea vin este interzis cu stricteţe în Islam, dar evident acest lucru este permis în paradisul Coranului.

T «ivi 7-CV

6. Iadul este un Loc de Chin Veşnic

*A*I *Naba 78*: *21 – 25*

Iar Gheena va fi un loc de pândă şi va fi adăpost pentru nelegiuiţi, pentru a petrece în ea veacuri la rând. Nu vor gusta în ea răcoare şi nici băutură, ci numai apă clocotită şi puroi.

COMENTARIU: Coranul spune că toţi păcătoşii nepocăiţi vor merge în iad, un loc de foc şi de chin imposibil de descris. Acolo ei îşi vor regreta sfidarea şi neascultarea faţă de Allah şi apostolul lui, Muhammad.

Vezi, de asemenea, sura AI Djinn

72: 23: „Iar aceia care nu vor da ascultare lui Allah şi Trimisului

Său vor avea parte de focul Gheenei şi în el vor fi veşnic sălăşluitori”.

7. MÂNCAREA DIN IAD

AID – ukhân 44: *43 – 46*

Fără îndoială că pomul Zaqqum va fi hrana păcătosului, ca smoala topită va fierbe în pântece, ca apa clocotită.

COMENTARIU: Chiar mâncarea iadului este descrisă ca fiind un chin teribil. Este greu de imaginat ceva mai rău decât alamă topită care fierbe în stomac.

8. Focul şi Apa Clocotită din Iad

AID – ukhân 44: *47 – 48*

Apucaţi-l şi căraţi-l pe el în mijlocul iadului! apoi turnaţi asupra capului său din pedeapsa apei fierbinţi.

COMENTARIU: Coranul descrie iadul în termenii cei mai îngrozitori posibili. Mai întâi o persoană este adusă în mijlocul iadului, iar apoi apă clocotită este turnată peste capul lui.

9. Neascultarea de Allah şi Muhammad este Regretată în

Iad

AI *Ahzâb 33*: *66*

Iar în ziua în care feţele lor vor fi întoarse de pe o parte pe alta în foc, vor zice ei: „Vai nouă! De am fi dat noi ascultare de Allah şi de i-am fi dat noi ascultare Trimisului!”

COMENTARIU: Coranul susţine că aceia care l-au respins pe

Muhammad, ca fiind trimisul lui Allah, vor regreta în

momentul când feţele lor vor fi prăjite în focul iadului.

CONCLUZIE: Coranul oferă descrieri detaliate ale paradisului şi iadului. Muhammad a folosit cele mai sălbatice ilustraţii în descrierea iadului, în timp ce a portretizat un paradis senzual pentru cei care devin musulmani.

Există anumite similarităţi în descrierea paradisului şi a iadului oferită de Biblie. Diferenţa esenţială se află, aşa cum am văzut, în sublinierea Coranului privind paradisul senzual, în timp ce Biblia subliniază prezenţa lui Dumnezeu, a sfinţeniei şi gloriei Lui. În concordanţă cu Biblia, relaţia noastră personală cu Dumnezeu însuşi reprezintă importanţa centrală. Diferenţa aceasta este destul de logică întrucât aceasta este ceea ce caracterizează

Islamul şi Creştinismul aici şi acum. Islamul tradiţional nu susţine că o persoană se apropie de Dumnezeu printr-o relaţie personală, intimă, precum un tată cu copilul său, ci, mai degrabă, că o persoană crede în Dumnezeu şi îl slujeşte la o distanţă respectabilă, cu frică.

Inima credinţei creştine este că Dumnezeu însuşi a venit la noi în

Iisus Hristos, că Dumnezeu, în Hristos, îi împacă pe oameni cu

Sine prin jertfa lui Hristos. Apostolul Pavel a spus: „... voi cari odinioară aţi fost depărtaţi, aţi fost apropiaţi prin sângele lui

Hristos” [Efeseni 2: 13]. Pe lângă aceasta, Biblia învaţă că

Dumnezeu a pus Duhul Lui cel Sfânt să locuiască în cel care crede în Iisus Hristos. În lumina acestor lucruri, Biblia subliniază apropierea de Dumnezeu în paradis ca fiind absolut logică.

#

Djinni, îngeri şi Misticism

Coranul ne prezintă fiinţe supranaturale nespecifiate în Biblie.

Desigur, îngerii îndeplinesc anumite sarcini în Biblie, dar termenul

„Djinn”, oricum, nu se regăseşte în Biblie, cel mai apropiat corespondent fiind demonii. Remarcabil, în concordanţă cu

Coranul, există atât jinni buni cât şi răi. Oricum, în aşa numitul

„Islam popular” putem vedea ocultismul în toată mărimea. Pentru un studiu mai aprofundat al acestui subiect, recomand cartea The

Unseen Face of Islam, Musk, Monarch Publications, 1989.43

1. Djinnii au Fost Creaţi din Foc

Al Hijr 15: *27*

Iar pe djinn l-am făcut şi mai înainte, din focul fierbinte.

COMENTARIU: Coranul susţine că aceste fiinţe spirituale au fost create din focul unui vânt fierbinte. Ce este atunci un djinn?

Abdullah Yusuf Ali susţine următoarele cu privire la jinni: … cred, dintr-o comparaţie şi un studiu al versetelor coranice, că înţelesul este simplu „spirit”, sau o forţă ascunsă… Atât Coranul cât şi

Hadâth-ul descriu djinnul ca fiind o specie definită de fiinţe vii. Ei sunt creaţi din foc şi sunt asemănători omului, pot să creadă sau

43 Faţa Nevăzută a Islamului [n.tr]

nu, să accepte sau să refuze călăuzire. Textele islamice în materie arată faptul că ei nu sunt numai o forţă

ascunsă sau un spirit. Ei sunt fiinţe cu personalitate care se bucură de o anumită libertate şi astfel vor trebui să dea socoteală”. 44

2. Unii Djinni sunt Neprihăniţi

Al Djinn 72: *11*

Printre noi se află unii drepţi şi [alţii] mai puţin drepţi; astfel şi noi am fost împărţiţi în felurite cete.

COMENTARIU: în această sură, djinnii vorbesc la plural, „noi”. Ei explică, printre altele, că unii din ei sunt neprihăniţi, iar alţii nu.

3. Unii Djinni se pocăiesc şi Predică Celorlalţi

Al Ahâf 46: *29 – 31*

Şi [adu-ţi aminte] când am abătut Noi către tine o ceată de djinni ca să asculte Coranul. Şi când s-au adunat ei, au zis: „Ascultaţi cu luare aminte!” Iar când s-a terminat, s-au întors la neamul lor ca îndemnători şi prevenitori. Şi au zis ei: „O, neam al nostru! Noi am auzit o Carte, care a fost trimisă după Moise, întărind ceea ce a fost înainte de ea. Ea călăuzeşte către Adevăr şi către o cale dreaptă. O, neam al nostru! Răspundeţi celui ce cheamă la Allah şi credeţi în El, căci El vă va ierta păcatele voastre şi vă va apăra pe voi de o pedeapsă dureroasă!”

COMENTARIU: Dumnezeu îi descoperă lui Muhammad că a îngăduit unor djinni să tragă cu urechea când el a recitat Coranul.

Rezultatul n-a întârziat. Djinni au observat că Coranul a confirmat

Pentateuchul. Când Muhammad a terminat de vorbit, djinnii s-au

„*, *The Holy Qufân*, Ali, nota 929

reîntors la semenii lor şi le-au spus să asculte de Muhammad şi să se pocăiască.

#

4. Djinnii Cred în Coran

AID – jinn72: *1*

Spune: Mi-a fost revelat mie că o ceată de djinni au ascultat şi apoi au zis: „Noi am auzit un Coran minunat!”

COMENTARIU: Un alt verset care spune că Dumnezeu i-a descoperit lui Muhammad că djinnii au ascultat în secret Coranul, iar ei au fost, cel puţin, încântaţi de ceea ce au auzit.

5. Djinnii Răi sunt Combustibilul Iadului

AI Djinn 72: *15*

Cât despre cei nelegiuiţi, ei sunt vreascuri de foc pentru Gheenă.

COMENTARIU: Versetul vorbeşte despre djinni. Majoritatea djinnilor sunt răi, iar Coranul învaţă că iadul va fi umplut cu oameni şi djinni: ... cuvântul Meu este adevărat: „Voi umple gheena cu djinni şi oameni, adunaţi într-aolaltă!” [sura AI Sajdah

32: 13].

6. Toţi îngerii s-au închinat înaintea lui Adam cu Excepţia

Diavolului

TÂHĂ 20: *116*

Şi când Noi le-am zis îngerilor: „Prosternaţi-vă dinaintea lui Adam! sau prosternat ei, afară de Iblis, care s-a împotrivit.

COMENTARIU: Aceste versete se repetă adesea în Coran. În mod evident, Dumnezeu a poruncit îngerilor să se închine înaintea lui Adam. Dar Iblis, diavolul, n-a ascultat de Dumnezeu şi a refuzat. Versetul merită să fie notat deoarece verbul „asjudu”.

[a cădea jos] indică, de asemenea, închinarea. În concordanţă cu

The Hans Wehr Dicţionar/ of Modern Written Arabic,

45 verbul *sajada* înseamnă *a cădea, a se înclina, a se prosterna, a se închina*. În acest caz, Dumnezeu porunceşte îngerilor să se închine lui Adam. Întreaga istorie devine şi mai interesantă în momentul în care Iblis [diavolul], destul de îndreptăţit, refuză să se închine înaintea lui Adam. Păcatul lui Iblis este, fără nicio îndoială, neascultarea faţă de porunca lui Allah. În Coran, aproape toţi îngerii sunt buni. Ei duc poruncile de dreptate şi milă ale lui Dumnezeu. Arhanghelii Gavril şi Mihail sunt menţionaţi, pe nume, în sura AI Baqarah 2: 98.

7. ÎNGERII HARUT ŞI MARUT AU AVUT GÂNDURI RELE

*A*I *Baqarah 2*: *102*

Şi au urmat ceea ce şeitanii au născocit în timpul împărăţiei lui

Solomon, dar nu a fost necredincios Solomon, ci şeitanii au fost necredincioşi. Ei i-au învăţat pe oameni vrăjitoria şi ceea ce a fost trimis celor doi îngeri din Babel, lui Harut şi Marut. Dar ei doi nu învăţau pe nimeni înainte de a-i spune: „Noi suntem o ispită, deci nu fi necredincios!” Şi au învăţat de la ei doi cum să semene dezbinare între bărbat şi muierea lui…

COMENTARIU: Nu este clar, din context, cine erau aceşti satani sau cine erau îngerii Harut şi Marut. Satanii [AI Shayât în] se gândeau la magie, ceea ce ei învăţaseră de la îngerii Harut şi

45 Dicţionarul Scrierii Moderne Arabe [n.tr.]

Marut. Aceşti îngeri par să fi atenţionat oamenii că existau nişte ispite, înainte ca ei să gândească rău.

8. Stelele Căzătoare îndepărtează Duhurile Rele

*A*I *Sâffât 37*: *6 – 10*

Noi am împodobit cerul cel mai apropiat cu podoaba

stelelor care apără împotriva oricărui şeitan răzvrătit. Ei nu vor putea să tragă cu urechea la căpeteniile preaînalte şi vor fi loviţi din toate părţile, pentru a fi alungaţi. Şi ei vor avea parte de pedeapsă veşnică, afară de acela care prinde din zbor şi care este urmărit de o stea căzătoare, lucitoare.

COMENTARIU: Acest gând interesant este cu privire la duhurile rele care încearcă să asculte ceea ce se discută în faţa tronului lui Dumnezeu. Dar ele sunt oprite pentru control de stele [!].

Câteodată, oricum, reuşeşte să treacă şi să audă un cuvânt sau două, dar ele sunt imediat alungate de un duş de stele căzătoare.

Poate cineva vrea să mediteze asupra cosmonologiei avută de

Muhammad…

9. Dumnezeu i-a Dat lui Solomon Puteri Demonice

Sunt 38: *36 – 37*

Şi i-am supus lui vântul, ca să alerge lin, după porunca lui, unde el voia, ca şi pe şeitani…

COMENTARIU: Acest pasaj enumera câteva din lucrurile peste care Solomon a primit putere şi pe care el Le-a folosit. Astfel, el a primit putere peste vânt şi peste duhurile rele [AI Shayât în]. În concordanţă cu sura 27: 17 şi 34: 12 – 13, djinnii au fost parte a armatei lui Solomon şi, de asemenea, au construit castele, ornamente, apeducturi etc, pentru el. În sura 27: 39, unul din djinni, un *Ifrât* sau un demon, îşi oferă puterile lui în slujba lui

Solomon, când îi propune s-o aducă, într-o clipă, pe împărăteasa din Sheba: Un înfrânt între duhuri zise: „Eu şi-l voi aduce, înainte de ce te vei ridica de pe locul tău, căci eu sunt puternic la aceasta, credincios”. Citim „Ifrât: un djinn mare şi puternic, având reputaţia de-a fi rău şi

puternic...” 46 Astfel, se pare că, în concordanţă cu Coranul, Solomon s-a folosit atât de djinni buni cât şi cei răi.

10. Cerul este deschis în Timpul Nopţii de Putere

*A*I *Qadr 97*: *3 – 4*

Noaptea Al-Qadr este mai bună decât o mie de luni! în timpul ei se coboară îngerii şi Duhul, după voia Domnului lor, pentru orice poruncă!

COMENTARIU: Musulmanii obişnuiesc să creadă că *Leylat al*

Qadr [noaptea de putere], noaptea în care Muhammad a primit prima sa descoperire, cade în ziua de 23, 25, sau 27 a lunii

Ramadan. Se crede că cerul este deschis pe o perioadă foarte scurtă, în timpul acestei nopţi, astfel încât cel care se roagă exact în acea perioadă va primi răspuns de la Dumnezeu. Nimeni nu poate să ştie cu siguranţă ziua sau perioada acestei *Leylat al*

Qdar, şi de aceea, musulmanii obişnuiesc să se roage mai multe nopţi la rând înspre sfârşitul lunii Ramadan sperând să primească un răspuns la rugăciune.

The Holy Qur în Ali, nota 3274

Toi

CONCLUZIE: Aşa cum am văzut, Coranul conţine o mulţime de detalii mistice despre djinni şi Shayât în [cei răi] care pot fi clasate ca fiind ori pure superstiţii ori, în terminologia Bibliei, demonice.

Surele 113 şi 114 sunt folosite de musulmani ca şi protecţie împotriva diferitelor forme de magie care, în lumea musulmană, sunt o prezenţă obişnuită. Dr. Musk consideră că versete asemănătoare acestora au deschis

calea practicării pe scară largă a superstiţiei şi magiei are au înflorit în Islamul popular.47

47 Musk, The *Unseen Face of Islam*, Monarch Publications, 1989, p. 224

Jihad

Mulţi oameni din Occident văd *Jinându-l* ca fiind exact un *Război*

Sfânt, chiar dacă *Jihâd* include războiul, cuvântul are un înţeles mult mai amplu. Acest cuvânt provine de verbul *jahada* care are următoarea definiţie, conform cu Dicţionarul Scrierii Moderne

Arabe: a se strădui, a se lupta, a munci, a îndura, a lucra din greu, a se istovi, etc. Deci cuvântul *Jihâd* înseamnă, de fapt, a lupta şi a se strădui din răsputeri. Fundamentalismul islam câştigă influenţă, vocea acestuia auzindu-se, astăzi, tot mai mult.

Între aceste grupuri, *Jinându-l* este considerat o datorie religioasă pentru toţi adevăraţii musulmani, acesta ar putea fi al şaselea stâlp al Islamului. *Jihad-ului* îi este dată o interpretare literală şi militantă.

În cartea sa privind fundamentalismul islamic Dr. Musk scrie: „O

concepţie exegetică pur spirituală sau liberală a Coranului este inacceptabilă unui musulman reformist. Am văzut insistenţa lui asupra literatismului demonstrată în multe situaţii cu privire la datoria faţă de jihad sau de război sfânt. În concordanţă cu islamiştii, nu se poate vorbi despre un jihad „spiritual" sau

„Superior", un fel de război împotriva lumii, a firii pământeşti şi a diavolului. Nu la acestea se referă Coranul şi sunna. Trebuie să se recunoască realitatea unui conflict

armat. Acesta este sensul literal al *jinândului* din textele de inspiraţie.48 De aceea este interesant de văzut ce anume învaţă Coranul cu privire la *Jihâd*.

1. Jihad-ul în Slujba lui Dumnezeu

Al Tawbah 9: *20*

Cei care au crezut şi au purces în pribegie şi au luptat pe calea lui

Allah, cu averile şi cu puterile lor, sunt pe o treaptă mai înaltă înaintea lui Allah şi aceia sunt câştigători.

COMENTARIU: Acest verset descrie înţelesul larg al jihâdului şi înseamnă că o persoană se dedică total în slujba lui Allah.

Expresia în arabă *wa jahadu fi sabâl Allah* înseamnă şi luptă cu putere şi tărie în slujba lui Allah. Aici se găseşte promisiunea unei binecuvântări speciale pentru musulmanul care se sacrifică pentru Dumnezeu în acest fel.

2. Războiul Sfânt

Al Baqarah 2: *190 – 191*

Luptaţi pe calea lui Allah împotriva acelora care se luptă cu voi, dar nu începeţi voi lupta, căci Allah nu-i iubeşte pe cei care încep lupte!

Omorâţi-i unde-i prindeţi şi alungaţi-i de acolo de unde v-au alungat!

Iar schisma este mai grea decar omorul…

COMENTARIU: Expresia luptaţi-vă pe calea lui Allah este foarte obişnuită în Coran întrucât musulmanii s-au aflat în multe bătălii în timpul expansiunii din Medina. Aceste războaie au fost

48 Musk, *Passionate Believing*, Monarch Publications, 1992, p. 185

considerate războaie sfinte pentru Dumnezeu.49 Versetul pare să afirme că musulmanii nu trebuie să atace

niciodată un inamic.

Dar în realitate, toţi cei care s-au opus activ lui Muhammad şi

Islamului au fost consideraţi inamici împotriva cărora trebuia să se lupte. Aceştia sunt oponenţii care trebuiau ucişi oriunde ar fi fost găsiţi, iar ispita şi tumultul lor sunt mai rele decât omorul, adică influenţa lor negativă asupra oamenilor impunea uciderea lor.

3. Idolatrii Trebuiau Ucişi dacă nu Deveneau Musulmani

AI Tawbah 9: *5*

Iar când se vor încheia lunile cele sfinte, atunci omorâţi-i pe idolatri oriunde îi aflaţi! Prindeţi-i, împresuraţi-i şi întindeţi-le lor orice cursă!

Încă dacă ei se căiesc, împlinesc Rugăciunea [As-Salat] şi achită

Dania [Az-Zakat], atunci daţi-le lor drumul, căci Allah este Iertător şi îndurător [Ghafur, Rahim]!

COMENTARIU: Muhammad a pronunţat aceste judecăţi asupra idolatrilor în finalul lucrării lui, când musulmanii erau în majoritate clară în regiune. Trebuia să se lupte împotriva acestora şi să fie omorâţi oriunde ar fi descoperiţi. Numai convertirea la Islam putea să-i salveze.

4. Lupta împotriva Tuturor Non-Musulmanilor

*A*I *Tawbah 9*: *29*

Luptaţi împotriva acelora care nu cred în Allah şi nici în Ziua de Apoi şi nu opresc ceea ce Allah şi Trimisul Său au oprit şi nu împărtăşesc

1 Hiărpe, *Islam lăra och livsmonster*, AWE/GEBERS, 1979, p. 50

religia Adevărului, dintre aceia cărora li s-a dat Cartea, până ce ei nu vor plăti tributul cu mâna lor, fiind ei supuşi [legilor]!

COMENTARIU: Mai înainte în această sură, Muhammad explică cele două alegeri pe care le pot face idolatrii, convertirea sau moartea. Oamenilor Cărţii, [evreilor şi creştinilor] li se permitea să trăiască în societatea musulmană [dâr-al-islâm] în anumite condiţii. Ei trebuiau să fie supuşi şi de bunăvoie să plătească taxe [Jizya], stabilite special pentru ei.

5. Paradisul II Aşteaptă pe Toţi cei care Mor în Jihad

Arimrân 3: *157 – 158*

Iar de veţi fi omorâţi pe calea lui Allah sau de veţi muri, iertarea lui

Allah şi îndurarea sa sunt mai bune decât ceea ce adună ei [din averi].

Şi dacă veţi muri sau veţi fi ucişi, la Allah vă veţi aduna.

COMENTARIU: Există câteva promisiuni clare în Coran care afirmă că cei care mor în slujba lui Dumnezeu vor fi lăsaţi să vină înaintea Lui. Islamul susţine că Dumnezeu iartă toate păcatele celor care mor în Jihâd. Lor le este garantat un loc în paradis.

6. Soldaţii Laşi sunt Pedepsiţi cu Iadul

*A*I *Anfâl 8*: *16*

Iar asupra celor în care în ziua aceea le vor întoarce spatele [fugind]

În afară de cei care fac un ocoliş pentru luptă sau de aceia care se îndreaptă spre o altă ceată-se va abate mânia lui Allah, iar sălaşul lor va fi Gheena! Şi cumplită soartă [vor avea ei]!

COMENTARIU: Dezertorii sunt aceia care fug de pe câmpul de bătălie. Ei pot fi siguri că ajung în iad. Aceasta

se aplică, de asemenea, celor care refuză să meargă la război.

7. PRĂZILE DE RĂZBOI

*A*I *Anfâl 8*: *69*

Deci mâncaţi voi din cele ce le-aţi luat ca pradă, dacă ele sunt îngăduite şi bune…

COMENTARIU: Un inamic înfrânt reprezenta o afacere deosebită. Musulmanii puteau să-şi însuşească nu numai posesiunile materiale, ci le era permis să ia femeile şi copiii ca sclavi. Din aceste femei, musulmanii puteau să-şi ia concubine, în plus faţă de cele patru neveste pe care le putea avea [vezi sura AI Ahzâb 33: 50].

8. Partea lui Muhammad din Prăzi

*A*I *Anfâl 8*: *41*

Şi să ştiţi că a cincea parte din ceea ce luaţi drept pradă este pentru

Allah, Trimisul [Său] şi apropiaţi, orfani, sărmani şi trecătorul de pe drum [nevoiaş]…

COMENTARIU: Muhammad a avut dreptul la a cincea parte din prăzile de război, pe care a împărţit-o între rudele lui şi alţi nevoiaşi.

CONCLUZIE: în studiul subiectului *Jihâd* din Coran găsim o definiţie mai largă, mai generală şi, parţial, înţelesul a ceea ce înseamnă un război militant sfânt împotriva oponenţilor Islamului.

Fără îndoială, atitudinea lui Muhammad faţă de oponenţi devenea tot mai violentă cu cât câştiga mai multă putere politică.

Toţi trebuiau să fie înfrânţi în războiul lui Dumnezeu. Idolatrii trebuiau să fie exterminaţi sau să devină musulmani. Singurii loi

toleraţi erau evreii şi creştinii care îngăduiau să fie subjugaţi complet şi să plătească de bunăvoie anumite

taxe. Era de datoria fiecărui bărbat musulman sănătos să participe în războiul sfânt împotriva oponenţilor Islamului. Celor care făceau aşa, în caz de moarte, le era garantat paradisul, iar celor care refuzau le era garantat iadul.

...„*43ZH* „<. JVPfa1

—777;

Oponenţii Islamului

Islamul este prezentat adesea în Occident ca fiind o religie foarte tolerantă. Este subliniat faptul că, de exemplu, deşi cuvântul

Islam înseamnă supunere [faţă de voia lui Dumnezeu], cuvântul pentru pace, *salam*, provine din aceeaşi rădăcină, ca şi cuvântul

Islam. Prin acesta se susţine că întreaga religie, încă de la începuturile ei, a fost tolerantă şi iubitoare de pace. Ca referinţă, se dă adesea sura AI Baqarah 2: 257: Nu este silă la credinţă...

#

De aceea, este interesant de studiat cum descrie Coranul situaţia oponenţilor Islamului.

1. Pedepse îngrozitoare pentru Oponenţii Islamului

*A*I *Mă idah 5*: *33*

Iar răsplata acelora care luptă împotriva lui Allah şi a Trimisului Său şi caută să semene pe pământ stricăciune este că ei vor muri omorâţi sau răstigniţi pe cruce sau li se vor tăia mâinile şi picioarele cruciş sau vor fi alungaţi din ţară. Aceasta va fi pentru ei ruşine în lumea de acum, iar în Lumea de Apoi vor avea ei parte de pedeapsă nemăsurată.

COMENTARIU: în timp ce puterea politică a lui Muhammad creştea în Medina, oponenţii lui erau în tot mai mare pericol.

Aceasta a condus la execuţia unui mare număr din ei, în anul 5

AH [627 d.Hr.], între care toţi bărbaţii [aproximativ 600] din ultima familie de evrei din Medina, Banu Quraiza. Mai înainte, în anul 4

AH [626 d.Hr.] o altă familie de evrei din Medina, Banu Nadâr, a fost forţată să plece în exil.5051 Acest verset coranic arată, în final, că nu există milă pentru oponenţii Islamului, ci, în schimb, ei trebuie pedepsiţi în cel mai crud mod posibil. Cu siguranţă acesta este versetul folosit şi astăzi în Legea Islamică şi a slujit ca bază pentru multe sentinţe cu moartea în Iran după revoluţia de acolo.

A fost inclus în legile de bază ale tribunalelor cu sentinţa de moarte pentru membrii Bahai. Versetul a fost citat cu regularitate în timpul dării sentinţelor pentru aceia, pe care noi i-am cataloga ca fiind oponenţi ai regimului. Când cineva este numit *mufsid*

[unul care luptă cu putere pentru rău sau răspândeşte corupţia] şi *muhârib Allah wa rasulahu* [unul

care face război împotriva lui

Allah şi Trimisului Său], acestea sunt acuzaţii foarte serioase care conduc înspre un risc mare de a primi sentinţa capitală în

Iranul de astăzi.

2. Pe cei care Părăsesc Islamul II Aşteaptă Pedeapsa

*A*I *Baqarah 2*: *217*

...Iar acela dintre voi care se va lepăda de credinţa lui şi va muri în necredinţă, în deşert vor fi faptele lui [atât] în această lume, cât şi în

Lumea de Apoi. Aceştia sunt oaspeţii Focului şi ei în el vor rămâne veşnic.

COMENTARIU: Destul de sigur, un apostat poate să aştepte numai iadul după moartea lui. În concordanţă cu Legea Islamică.

50 vezi sura AI Hashr 59: 2 – 4, Sârat AI Rasul, partea a II-a, pp. 148, 75; Wiqidi, *Kitâb A*I *Maghâzi*, pp.

125 – 126

51 Pfander, Să/ance *of Trulh*, The Religious Tract Society, 1910, pp. 332 – 333

este strict interzis să se părăsească Islamul. Aceia care părăsesc

Islamul devin *murtadd* [apostaţi] şi sunt, în concordanţă cu Legea

Islamică, pasibili de sentinţa capitală.52 Ne putem întreba cum este posibil ca părăsirea Islamului să fie pedepsită cu moartea, când acest lucru nu este specificat în Coran. Motivul este că

Hadâth-ul [tradiţia] cuprinde citate directe ale lui Muhammad care prescriu sentinţa cu moartea pentru apostazie. Legea Islamică

[Sharīʿal derivă atât din Coran cât şi din „sunna" lui Muhammad

[care este concepţia lui cu privire la practicarea Islamului], care

— J-il. IM. – 1±1

este scrisa în Ḥadīth [tradiţia].

Un Hadâth, provenind din timpul lui Uthmân Ibn Affân, spune următoarele: Am auzit Trimisul lui Allah [sala Allah aleihi wa sallam] spunând: Nu vărsa sângele unui bărbat musulman decât în aceste trei cazuri:

dacă a comis adulter… trebuie omorât cu pietre.

dacă a ucis fără să aibă un motiv îndreptăţit.

dacă a părăsit Islamul…53

3. Oponenţilor le Era Oferită o înmormântare Ruşinoasă

AIT – awbah 9: *85*

Şi să nu te uluiască averile şi copiii lor, căci Allah voieşte să îi pedepsească prin ele în această lume şi ei vor muri nelegiuiţi!

52 Dr. Ahmad Galwash, *The Religion of Islam*, Islamic Congress, 1957, p. 112

53 Hâffih Ibn Abdallah Muhammad Bin Yazid Al-Qazwânî Ibn Mâjah, *Sunun*, Hadâth 2533

COMENTARIU: Chiar şi după moartea lui, un oponent trebuia dezonorat. Unui musulman nu i se permitea să-şi exprime regretul, lucru înţeles ca o datorie socială. Motivul era destul de simplu, anume că decedatul a renunţat la Allah şi Muhammad trimisul Lui.

4. Iadul e Destinaţia Neascultătorului

AID – jinn 72: *23*

Iar aceea care nu vor da ascultare lui Allah şi Trimisului Său vor avea parte de focul Gheenei şi în el vor fi veşnic sălăşluitori.

COMENTARIU: Era foarte periculos să nu asculţi de Muhammad.

Cei neascultători puteau fi siguri că vor ajunge în iad [vezi, de asemenea, sura AI Tawbah 9: 80].

5. Nicio Protecţie pentru cel Apostat

*A*I *Tawbah 9*: *74*

Însă de vor întoarce ei spatele, plecând, Allah îi va pedepsi cu pedeapsă dureroasă atât în această lume, cât şi în Lumea de Apoi, şi nu vor avea ei pe pământ ocrotitor şi nici ajutor.

COMENTARIU: Apostatul, în afara iadului, putea fi sigur că nimeni nu-l va ajuta sau proteja în societatea islamică.

6. Idolatrii Trebuiau să devină Musulmani sau să fie Executaţi

*A*I *Tawbah 9*: *5*

Iar când se vor încheia lunile cele sfinte, atunci omorâţi-i pe idolatri oriunde îi aflaţi! Prindeţi-i, împresuraţi-i şi întindeţi-le lor orice cursă!

Însă dacă ei se căiesc, împlinesc Rugăciunea [As-Salat] şi achită

Dania [Az-Zakat], atunci daţi-le lor drumul, căci Allah este Iertător şi îndurător [Ghafur, Rahim]!

COMENTARIU: Aceia care alegeau să-şi păstreze idolatria lor, nu găseau nicio milă la Muhammad. El a ordonat execuţia acestora. Singura lor şansă de supravieţuire era convertirea la

Islam.

CONCLUZIE: Pentru oponenţii Islamului, în timpul lui

Muhammad, sura AI Baqarah 2: 257: Nu este silă la

credinţă…

trebuie să fi sunat ca o afirmaţie nesinceră. La o examinare mai atentă, se observă că Islamul nu era deloc tolerant cu oponenţii acestuia, ci, dimpotrivă, respingerea lui Muhammad şi a

Coranului aducea cu sine un pericol de moarte. Trebuie să spunem cu tristeţe că la fel s-a întâmplat cu Creştinismul în timpul unor perioade lungi ale istoriei. Diferenţa crucială, oricum, stă în faptul că Iisus Hristos din Noul Testament niciodată nu a aprobat violenţa, ci a susţinut în schimb: iubeşte-ţi vrăjmaşii, fă bine celor ce te urăsc, binecuvântează-i pe cei ce te blesteamă, roagă-te pentru cei care îţi fac rău [Luca 6: 27 – 28].

115

a

— f

Egalitatea între Bărbaţi şi Femei

Forma Islamului pe care o întâlnim în Occident încearcă, adesea, să prezinte bărbatul şi femeia ca egali în Islam, că femeia din

Islam este liberă şi nu subordonată bărbatului. Dar care este adevărata imagine a femeilor, aşa cum se vede în Coran?

1. BĂRBAŢII SUNT SUPERIORI FEMEILOR

*A*I *Baqarah 2*: *228*

…dar bărbaţii au o treaptă peste ele. Şi Allah este Atotputernic, înţelept [Aziz, Hakim].

COMENTARIU: Nu se precizează de ce bărbaţii au un avantaj faţă de femei, în acest verset, dar în alte locuri din Coran se dovedeşte destul de clar faptul că bărbaţii au anumite privilegii pe care femeile nu le împărtăşesc. Dar aici, oricum, este suficient să concluzionăm faptul că

#

Coranul oferă bărbaţilor avantaje peste femei.

2. MĂRTURIA A DOUA FEMEI VALOREAZĂ CÂT A UNUI BĂRBAT

Al Baqarah 2: *282*

...Şi luaţi drept martori doi dintre bărbaţii voştri, iar dacă nu sunt doi bărbaţi, [luaţi] un bărbat şi două muieri…

COMENTARIU: Destul de clar, Coranul prescrie că la judecată, mărturia a doua femei valorează la fel cu mărturia unui bărbat.

Acest verset arată cum bărbaţii se bucurau de un anumit avantaj peste femei, conform cu Coranul. Întrucât Coranul învaţă acest lucru, aceste reguli sunt aplicate şi astăzi în *Sharīʻa* [Legea

Islamică].54

3. MOŞTENIREA A DOUA FIICE EGALĂ CU A UNUI FIU

Al Nisă 4: *11*

[lată cel hotărăşte Allah în privinţa [moştenirii] copiilor voştri: un fiu are [o parte egală] cu partea a doua fiice.

COMENTARIU: Există motive legitime pentru această diferenţă aparentă între fii şi fiice. Fiii erau aceia care purtau mai departe numele familiei. Acesta însemna şi o responsabilitate specială de a se îngriji de părinţi când aceştia ajungeau la o vârstă înaintată, în timp ce fiicele erau măritate, mutându-se la alte familii. Faptul rămâne, oricum, acela că un fiu primea o porţie dublă din moştenire. Aceasta se aplică şi astăzi în Legea Islamică.

4. Lovirea Soţiei

Al Nisă 4: *34*

Pe acelea de a căror neascultare vă temeţi, povăţuiţile, părăsiţi-le în paturi şi loviţi-le!

COMENTARIU: Aici Coranul ne arată cum o nevastă

care nu se poartă cuviincios şi nu se supune, poate fi disciplinată de soţul ei.

54 Muhammad S. El-Awa, *Punishment în* islamic *law*: A *comparative study*. American Trust

Publications, 1982, p. 125

Ceea ce este interesant este faptul că bărbatul are dreptul să-şi folosească puterea fizică prin lovirea soţiei. Cuvântul este *adhbuhunna* /loviţi-/e/ şi nu este în limba arabă. Cu acest verset ca bază, este permis unui bărbat să-şi bată nevasta chiar conform cu Legea Sharīʿa.55

5. Slujitoarele Pot fi Forţate la Sex

AI Nur 24: *33*

...Şi să nu le siliţi pe sclavele voastre la curvie, dacă ele vor să rămână curate, căutând voi un profit trecător în această viaţă lumească! Iar dacă cineva le sileşte, Allah – chiar şi după silirea lor – este Iertător şi îndurător [Ghafur, Rahim].

COMENTARIU: Versetul are o promisiune la început pentru un grup vulnerabil de femei, şi anume acele slujitoare care doreau să trăiască o viaţă curată. Dar, probabil, restul versetului a constituit un coşmar pentru aceste femei. Coranul învaţă că

Dumnezeu este foarte iertător dacă bărbaţii întreţin relaţii sexuale prin forţă cu aceste slujitoare.

6. BĂRBAŢILOR LE ESTE PERMIS SĂ AIBĂ PATRU SOŢII

AI Nisă 4: *3*

...luaţi de soţii pe acelea care vă plac dintre femei- două, trei sau patru...

COMENTARIU: Acest privilegiu se aplică şi astăzi în Legea

Islamică şi în majoritatea ţărilor unde Islamul este religie majoritară.

#

Dr. Ahmed A. Galwash, *The Religion of Islam*: *A Standard Book*, Islamic Congerss, 1957, pp. 112

7. Bărbaţii Pot Divorţa

*A*l *Talâq 65*: *1*

O, Profetule, dacă divorţaţi de muieri…

*A*l *Talâq 65*: *2*

…Şi luaţi ca martori doi oameni drepţi dintre voi şi faceţi mărturie…

COMENTARIU: Cu excepţia câtorva cazuri, numai bărbatul are dreptul de a divorţa de nevasta lui, conform cu Legea Sharīʿa.56 în prezenţa martorilor, el trebuie să repete de trei ori că divorţează de nevasta lui. După aceasta, divorţul este un fapt împlinit. Mai mult, el nu are dreptul să se recăsătorească cu ea, înainte ca această să fi fost căsătorită cu un alt bărbat.

De asemenea, conform cu Legea Islamică, o femeie musulmană nu are dreptul să se căsătorească cu un bărbat care nu e musulman, în timp ce un bărbat musulman se poate căsători cu o femeie non-musulmană din naţiunile Oamenilor Cărţii.57

8. Paradisul conţine Virgine Frumoase pentru Bărbaţi

*A*l *Rahmân 55*: *70 – 77*

În ele se află fecioare virtuoase şi frumoase. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi? Hurii retrase în corturi.

Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi? Pe care înainte de ei nu le-au atins nici oameni, nici djinni. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi? [Ei] vor sta întinşi pe perne verzi şi pe covoare pline şi frumoase. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi?

56 Dr. Ahmed A. Galwash, The *Religion of Islam*: *A*

Standard Book, Islamic Congerss, 1957, p, 67

57 Dr. Ahmed A. Galwash, The *Religion of Islam*: *A Standard Book*, Islamic Congress, 1957, p. 69

COMENTARIU: Astfel, acolo va fi un număr necunoscut de virgine frumoase care, în concordanţă cu Muhammad, îi vor satisface pe bărbaţi în paradis. Putem spune cu siguranţă că nici în paradis nu va fi egalitate între bărbaţi şi femei.

CONCLUZIE: Aceste exemple sunt suficiente pentru arăta că bărbaţii şi femeile nu sunt egali în Coran, ci bărbaţii au anumite privilegii, pe care femeile nu le au. Coranul este, prin aceasta, consistent în susţinerea lui... dar bărbaţii au daraja, *[un ni*vel, avantaj] deasupra lor.

Bibliografie şi Referinţe

1. Notele folosite din The Holy Qur'an, Ali, Aniana Corporation.

Brentwood, Maryland, 1989

nota 8

nota 32

nota 141

nota 284

pagina 738, 740

nota 5092

nota 3754

nota 1616, 1617

nota 929

nota 327

2. Biblia

3. St Clair-Tisdall, *The Sources of Islam*, T & T Clark, Edinburgh, 1901

Pirke Rabbi Eliazer
Midrash Rabbah
II Targum of the Book of Esther
History of our holy Father the Aged, the Carpenter
The Gospel of the Infancy
Story of Martyrs, Gregory of Tours
The Gospel of Thomas the Israelite
Miskat al Masabih

4. Pfander, *Balance of Truth*, The Religious Tract Society, London.

AIB – aidawi, voi 2, p. 129
AI Jalalan, commentary of 33: 37
Ibn Hisham, voi 3
Ibn Atirir, voi 2
Mishkat al Masabih
Sirat AI Rasul, part 2
Kitab AI Maghazi, Waqidi

5. Hiarpe, *Islam fără och livsmonster*, Almqvist & Wiksell, Stockholm.

6. McDowell, *Evidence That Demands A Verdict*, Campus Crusade For
Christine, 1972

7. * * *, *Encyclopedia Of The Bible*, Lion Publishing, Tring, Herts, England

8. Tergel, *Fran Jesus TUI Moder Theresa*, Verbum, 1973

9. * * *, *The Hans Wehr Dictionary Of Modern Written Arabic*, Spoken
Language Services Inc, 1976

10. Reza, *Nahjul Balagha*, Tahrike Tarsile Qur an Inc, New York, 1984

11. Musk, *The Unseen Face Of Islam*, Monarch Publications, Tunbridge

#

Wells, 1989
12. Musk, *Passionate Believing*, Monarch Publications, Tunbridge
Wells, 1992
13. Galwash, *The Religion Of Islam*, Islamic Congress, 1957
14. Hafith Ibn Abdallah Muhammed Bin Yazid Al-Qazwini Ibn Maya, *Suno*.
Ḥadīth 2533
15. El-Awa, *Punishment în Islamic Law*, American Trust Publications.
Indianapolis, 1982

Tiparul executat la SC INFCON SA
tel. /fax: 0241 580 527, 585 627
KRAFT
Media Publishing
ISBN 973 – 86235 – 2 – 9